

Героїня газети «Волинь-нова» стала «Жінкою III тисячоліття»

Високу нагороду у Києві отримала Оріса Примак (на фото) із села Нова Українка Рівненського району, яка разом із чоловіком Ігорем, маючи трьох власних дітей, подарувала домівку майже двом десяткам прийомних. Наші журналісти вже бували у цій родині — і ось нова чудова нагода

Мирослава КОЗЮПА

Аби доїхати на святковий захід, родині Примаків знадобився мікроавтобус, хоч не всі діти змогли потрапити на церемонію нагородження і побачити, як мама отримує статуетку. Оріса Примак із

«Оріса Примак стала мамою для двох десятків дітей.»

чоловіком наважилися на створення будинку сімейного типу, щоб допомагати малечі, яку «зрадили рідні батьки». Тепер це їхнє покликання. Тим паче, що пані Оріса, учитель із 24-річним стажем, займалася з неповнолітніми, які опинилися у слідчому ізоляторі. Тож усю свою мудрість і вміння тепер використовує, аби налагодити гармонійні стосунки у власному домі. Ідеальною підтримкою є і рідні, хоч було й таке, що власні діти виявилися не готовими, що прийомні будуть обіймати, цілувати і називати їхню маму своєю.

Закінчення на с. 12»

■ Тема № 1

Коли проти куль — свої серця...

«ЦІНОЮ СВОГО ЖИТТЯ МИ ЗЛАМАЛИ ПЛАН ПУТІНА»

Сьогодні, 21 листопада, Україна відзначає День Гідності та Свободи. Так, далеко не все те, заради чого ми виходили на революційні майдани, вдалося реалізувати. Адже й досі не покарані убивці Небесної сотні, російська орда на Сході щодня посилає по наших захисниках смертоносний метал, а гідра корупції розриває країну зсередини, бо їй таки наступають на хвоста... Але при всіх цих бідах із кожним днем з'являється впевненість, що завдяки тому волелюбному духу Майдану ми вистоїмо і проженемо й орду Путіна, як прогнали диктатора Януковича, і відрубаємо голови корупційній гідрі, і відбудемося як нація. Щоб не було соромно перед пам'яттю Небесної сотні та Небесного легіону

с. 4-5»

■ Фотофакт

Світлина із сайту president.gov.ua.

«ТИСЯЧІ «НІГОЯНІВ» ПРОДЕМОНСТРУВАЛИ, ЩО ЗНАЧИТЬ ЛЮБИТИ УКРАЇНУ»

Так заявив учора Президент України Петро Порошенко під час робочої поїздки на Дніпропетровщину (на фото), де зустрівся з активістами Революції гідності

— У Дніпрі вийти на Майдан було і сміливіше, і складніше, ніж у столиці... Фактично те, що ми зламали хребет проекту «новоросія», «малоросія», чи як там це називається — це величезна

заслуга Дніпропетровщини. Вони сподівалися тут знайти підтримку «руському міру» чи «руській весні», а знайшли тисячі «Нігоянів», які чітко продемонстрували, що значить любити Україну... ■

НА МАЙДАНІ ЗДОБУЛИ ПРАВО НАЗИВАТИСЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЮ НАЦІЄЮ

Дорогі земляки!

Сьогодні відзначаємо ще одну подію, яка навіть закарбувалася на сторінках історії України. 2013-го року ми, доньки й сини своєї держави, змінилися назавжди. Ми стали до боротьби за справжню волю та незалежність. Звичайні люди, покинувши свої домівки, пішли на Майдан, аби довести, що ми, українці, — єдині та нескорені. Без страху і сумніву стояли пліч-о-пліч за право називатися гідною європейською нацією та бути справжніми господарями у власній державі! Боротьба, почата чотири роки тому, й досі триває на Сході.

Із діда-прадіда українці демонструють свою незламність, нескореність, жагу до волі та незалежності. Усі, хто віддав хоч частинку себе за право бути по-справжньому вільними, назавжди залишаться Героями своєї держави.

Щиро дякую співвітчизникам за відданість, патріотизм та відвагу! Бажаю кожному з нас здоров'я, сил та наснаги, здійснення нашої великої спільної мети, віри та сили духу! Нехай у кожній родині панують мир та затишок! Божого благословіння вам, дорогі волинці, та мирного неба над українською землею!

Із повагою
голова Волинської
обласної організації
Партії «Блок
Петра Порошенка
«Солідарність»
Роман РОМАНЮК.

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

І Я ІДУ НА ЛЮДИ!

Кожна осінь — неповторна. Як і весна, літо, зима. Але нинішня для мене особлива, бо вона — сімдесята

«Знайшла чим хвалитися», — скаже хтось з іронічною посмішкою, прочитавши це. І буде правий. Це якщо виходити з того, що літа жінку не прикрашають: у молодості ти не боїшся фотокамери — в який би момент вона не клацнула — ти не маєш претензій до своєї фотогенічності, а точніше нефотогенічності. А зараз хіба що фотешоп виручить.

Але в мене зовсім інше на думці: чому б не потішитись своїм сімдесятилітнім віком хоча б тому, що вона, ця осінь, у тебе є? А тим більш, коли прожити й пережити дає підстави сказати, що Бог зберіг тебе від долі спустошення, що він подарував тобі ті два крила, які тримали (тримають!) у цьому житті і зробили його повноцінним, багатобарвним. Ясно, про які крила йдеться: перше — це моя сім'я, а друге — журналістська робота, якій віддано 45 років — стільки літ працюю у «Волині-новій». Вберегти рівновагу цих двох крил, звичайно, не просто. Це стало можливим тільки завдяки великій любові до найрідніших людей — чоловіка (на жаль, уже покійного), дітей і до справи, яку вибрала в юності на все життя.

Мій перший редактор у «Волині-новій», а тоді «Радянській Волині» Полікарп Шафета сказав якось: «Тобі доводиться ще й біб лужити». Так він образно висловився з приводу того, що на жінці багато домашніх клопотів, тож важко сповна віддаватися професії. Але, повторюся, старалася тримати в рівновазі даровані Богом два крила. Зате зараз маю радість від дітей, онуків і навіть уже правнука, і від того, що дала й дає мені робота в газеті, яка стала моєю долею.

Не секрет, що доводилося не раз чути від знайомих: «І для чого тобі це треба?» Вже, мовляв, можна було б і для себе пожити, відпочити. Я ніби й погоджувалася з такими словами, але... Як бачите, так поки що і не відважилась попроситися з рідною «Волиню-новою». Це «не відважилася» іншими словами ось так передала одна з тих жінок, хто дивується, чому я й досі не на пенсії: «Тобі страшно починати інше життя». Справді, мені страшно увітати таке: настане ранок, коли прокинусь з думкою, що вже нікуди не треба поспішати, що всі мої репортажі — у минулому.

Звичайно, я розумію, що цей день уже скоро мусить бути (він давно «дихає в потилицю»). Але щоранку йду у редакцію, де мене чекає улюблена робота, чергове відрядження, а відтак — зустрічі з героями наступних публікацій, з людьми, якими я захоплююся, дивуючись із того, наскільки неповторні їхні долі. Написала останні слова і виокремляю ключові: «захоплююся», «дивуюсь». А я десь читала, що якраз головний спосіб зберегти молодість — не втрачати здатність дивуватися і захоплюватися. Знову ж таки йдеться про молодість душі, яка, на щастя, не старіє.

До речі, недавно я відкрила для себе молитву людини похилого (краще, звичайно, поважного) віку. Текст її висів на стіні у квартирі кінорежисера, драматурга Олексія Германа. І, за словами Олексія Юрійовича (уже покійного), цю молитву читав його батько — письменник Юрій Герман. Зокрема, ось ці рядки, які я, взявши на себе таку сміливість, перебрала з російської: «Врятуй мене від прагнення втручатися у справи кожного, аби щось поліпшити. Нехай я буду людиною, яка розмірковує, але не занудою...» Чи такі: «Врятуй мене від спокуси детально викладати безкінечні подробиці. Дай мені крила, щоб я в неможливі досягав мети. Опечатай мої уста, якщо я хочу повести мову про хворобу». І я прошу у Бога, щоб вберіг мене від згаданих спокос.

І тут беру собі на підмогу «45 уроків від Регіни Бретт» — американської письменниці, журналістки. Ця жінка (до речі, ще у 45-річному віці, а не у 90 літ, як подавалося в інтернеті) з вдячністю за те, що після важкої хвороби «дотягнула до цього віку», дала життєві поради, які є універсальними. Вони багато чому можуть навчити кожного у ставленні до життя, до людей, з якими ти в «одному човні». І я знову й знову повторюю те, що, як кажуть, зачепило: «Життя надто коротке, щоб витрачати його на ненависть», «Прощай все і всім», «Вір у чудеса», «Все, що в підсумку має смисл, — це те, що ти любиш». І насамкінець: «Не важливо, як ти себе почуваш, піднімись, одягнись і виходь на люди». І я йду... ■

Доброго дня вам, люди!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

ВІКНО РУБРИКИ: герої не вмирають!

Сьогодні Україна відзначає День Гідності та Свободи. У 2014 році Президент своїм указом започаткував це свято як данину пам'яті героям двох Майданів — Помаранчевої революції (2004) та Революції гідності (2013–2014). У 2004-му все було святково — атмосфера в Києві нагадувала фестиваль з оранжевими шаліками та стрічками. Зима 2013–2014-их закарбувалася в пам'яті теж яскравими, але страшними кольорами: вогнем на барикадах, плямами крові...

Емоції сьогоднішнього дня — це суміш радості й смутку. Радості від того, що люди не побоялись вийти на вулицю і спробувати щось змінити. А смутку — бо найсміливіші віддали свої життя й продовжують гинути, а зміни не надто помітні. Та хай там як, але в цей день все одно варто повернутися споминами у 2004 та 2013–2014 роки. Згадати сказані зі сцени слова та обіцянки. Не забувати душевне піднесення та бажання щось змінити. А ще — поставити свічку за упокій тих, котрі стали ангелами-хранителями України й спостерігають за нами з небес...

ЗУСТРІЧІ: на факультеті філології та журналістики говорили про надію і... траву

Письменник-іванофранківець Степан Процюк цими днями на гостинах у Лесиню вище презентував новий роман. «У моєму творі нема безнадії», — коментує автор і зачитує уривок з книги «Травам не можна помирати».

Серед гостей імпрези — волинські письменники Володимир Лис, Надія Гуменюк, викладачі та студенти. «Кілька десятиліть стежу за творчістю Процюка. І щоразу, читаючи, відкриваю його по-новому. «Травам не можна помирати» — потужна сатира, навіть роман-памфлет. Саме так я його сприйняв», — відгукнувся Володимир Лис.

Степан Процюк передає дух доби через долі героїв, зображуючи 70-ті роки минулого століття. «Цей роман потрібно прочитати, щоб осмислити історію, — коментує Надія Гуменюк. — Це твір, де повністю відсутній релакс. Він змушує вийти із царини «затишного читав».

«Така література спрямована на те, щоб струснути людину, аби вона замислилася над своїм існуванням», — на закінчення цитує Олександра Білецького доктор філологічних наук поетеса Галина Яструбецька. На зустрічі побувала Тетяна Занюк.

Сонце сьогодні зійшло о 7.43, заїде о 16.27. День триває 8 годин 44 хвилини. Місяць у Стрільці, Козерозі. 3/4 дні Місяця.

ІМЕННИКИ:

21 — Гаврило, Михайло.
22 — Антон, Віктор, Костянтин.

МУДРІСТЬ: перемога над собою

«Щастя — це властивість характеру. В одних у вдачі його весь час чекати, в інших — безперервно шукати, у третій — всюди знаходити».

Ельчин САФАРЛІ,
сучасний азербайджанський письменник, журналіст.

АНЕКДОТ: помріяв і досить!

— Кохана, мені приснився чудовий сон: начебто я холостяк і збираюсь одружитися.

— Ну й з ким же?
— Звісно, що з тобою.
— І тому ти так радієш?
— Просто в сні ти мені відмовила.

ПОГОДА: ранок

прикрасять туману вуалі

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Надії Голі, сьогодні — хмарно з проясненнями, вранці місцями невеликий мокрий сніг. Вдень — без істотних опадів. Вітер західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря по області — мінус 1 — плюс 4, у Луцьку — 1–3 градуси тепла. 22-го — мінлива хмарність, без істотних опадів. Вночі та зранку місцями слабкий туман. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 3 — плюс 2, вдень — мінус 1 — плюс 4 градуси тепла. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 21 листопада було 1990 року — плюс 13, найхолодніше — 1947-го — мінус 11 градусів. Радіаційний фон учора по області становив 0,012 мілірентгена за годину.

Ведучий рубрики
Олександр
ДУРМАНЕНКО.
Тел. 72-06-66

Цей День в історії

Тарас ГРИЦЮК

Лише уродженцю Волині вдалося відзняти мить убивства Кеннеді

22 листопада 1963 року о 12.30 пролунали постріли, які забрали життя 35-го президента Сполучених Штатів Америки. Одним із головних доказів злочину у суді був 26-секундний фільм Абрагама Запрудера

Він народився у Ковелі в єврейській родині і тут здобув початкову освіту. У 1920 році родина Запрудерів виїхала до США і поселилася в Брукліні. Абрагам працював на виробництві одягу, а ночами вчив англійську. У 1933 році він одружився з Ліліаною Гросманн, у них народилося двоє дітей. Через кілька років родина переїхала в місто Даллас, де Абрагам став співвласником компанії. Його офіс розташовувався якраз напроти книгосховища Техаської школи, біля якого й убили Кеннеді.

Запрудер був прихильником президента, тому вирішив зняти його візит у Даллас. Виявилось, що уродженець Ковеля став автором безцінних кадрів, на яких зафіксоване убивство Кеннеді.

Разом із секретаркою Мерилін Сіцман Запрудер став на пагорбі біля перехрестя вулиць Елм-стріт

та Гьюстон-стріт. Він зумів зняти, як президентський кортеж виїжджає з повороту Гьюстон-стріт до залізничного віадука. У цей момент авто

«Запрудер наполіг, щоб 313-й кадр, де видно, як розвалюється голова президента, не публікували.»

обстріляли. Зрозумівши, що саме він зафіксував на кіноплівці, Запрудер опустил камеру і крикнув: «Вони вбили його!»

Коли поверталися в офіс, Запрудер розповів про зйомки репортеру газети «Даллас Морнінг Ньюс». Той запросив в офіс Запрудера агента Секретної служби США Соррелза. Запрудер погодився передати фільм Соррелзу з умовою, що плівку використають тільки для розслідування. У той же день її проявили і виготовили три копії. Оригінал та одна копія залишилися у Запрудера, дві

інші передали управлінню Секретної служби в Далласі.

Через кілька днів популярний журнал «Лайф» викупив оригінал за 150 тисяч доларів. Перший транш розміром 25 тисяч доларів Запрудер перерахував родині поліцейського Тіппіта, якого вбивця Кеннеді Лі Харві Освальд застрелив того ж дня. У спецвипуску «Лайф» від 29 листопада було опубліковано близько 30 чорно-білих кадрів. Пізніше журнал надрукував кольорові знімки. Запрудер наполіг, щоб 313-й кадр, де видно, як розвалюється голова президента, не публікували.

Після зйомок наш земляк прожив ще кілька років і помер у 1970-му від раку шлунка. У 2010 році поет Дмитро Куренівець написав вірш «Zapruder film: 1963–11–22», де є такі слова: «Техаський волиняк Абрагам Запрудер вимикає кіноапарат, щоб назавжди стати відомим на весь світ. Невідомий чоловік на пагорбі зачочлює свою снайперську гвинтівку і сідає в зелений фургон, щоб назавжди залишитись невідомим». ■

■ **Передплата-2017**

Список переможців редакційної акції для передплатників газети «Волинь-нова» на II півріччя 2017 року

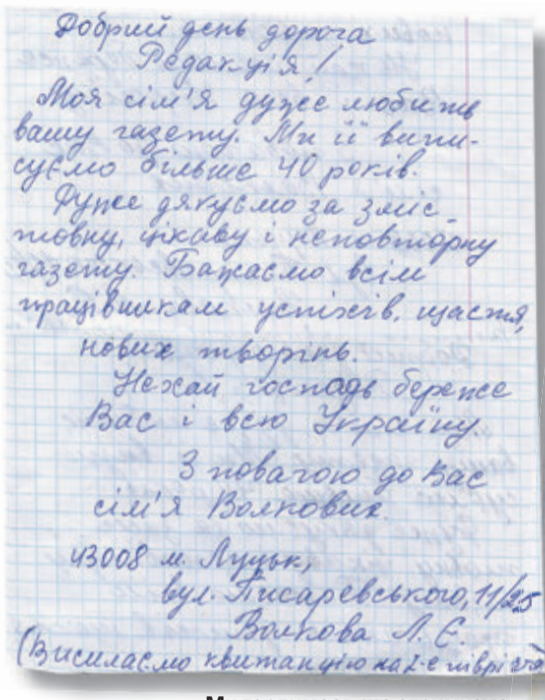
Закінчення. Початок у «Волині-новій» за 18 листопада

ПОКРИВАЛО:

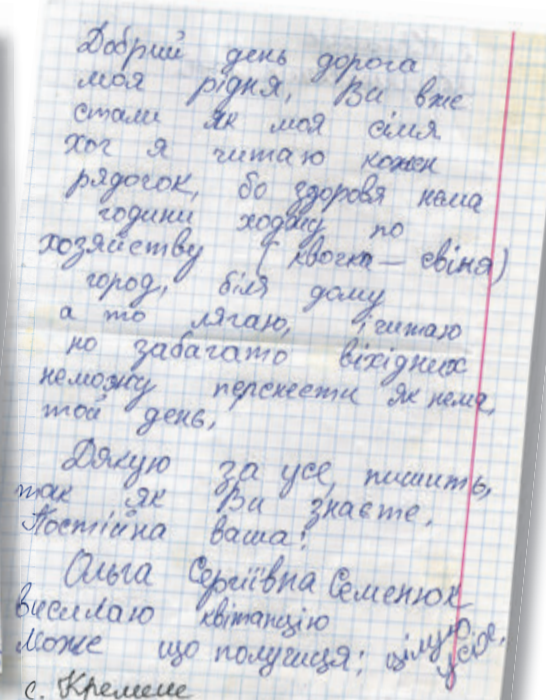
Степасюк Т.А. (с. Серхів, Маневецький р-н), **Янкова Н.С.** (с. Журавичі, Ківерцівський р-н), **Дмитрук В.С.** (с. Тельчі, Маневецький р-н), **Матвій М.П.** (с. Замличі, Локачинський р-н), **Дубчук Т.А.** (с. Свинарин, Турійський р-н), **Кушнірук І.А.** (с. Кульчин, Ківерцівський р-н), **Степчук С.В.** (с. Сошичне, Камінь-Каширський р-н), **Кравчук Л.М.** (с. Гірки, Любешівський р-н), **Пугач М.В.** (с. Соснівка, Камінь-Каширський р-н), **Хвесик Ф.В.** (с. Віл, Любешівський р-н), **Мельник В.С.** (с. Милатин, Іваничівський р-н), **Дзядик Є.Ф.** (с. Дубова Корчма, Горохівський р-н), **Оласюк О.С.** (с. Селісок, Любешівський р-н), **Юзвик В.В.** (с. Перемиль, Горохівський р-н), **Сильчук Н.Б.** (с. Шитинська Воля, Ратнівський р-н), **Самчук О.Ф.** (с. Пісочне, Ковельський р-н), **Лозовська В.А.** (с. Старі Червища, Камінь-Каширський р-н), **Величко Н.** (с. Боратин, Луцький р-н), **Ющук Л.П.** (с. Навіз, Рожищенський р-н), **Макарчук І.В.** (с. Тоболи, Камінь-Каширський р-н).

ПЛЕД:

Смічок С.П. (с. Лісове, Маневецький р-н), **Лящук В.І.** (с. Кисилін, Локачинський р-н), **Векерик Р.П.** (с. Новий Двір, Турійський р-н), **Індик Л.І.** (с. Ківерці, вул. Горького, 22), **Чипинюк С.І.** (с. Тоболи, Камінь-Каширський р-н), **Кузьмич О.М.** (с. Боровне, Камінь-Каширський р-н), **Семенов Л.І.** (с. Кукли, Маневецький р-н), **Сай М.І.** (с. Брониця, Камінь-Каширський р-н), **Хрупчик Г.А.** (с. Цир, Любешівський р-н), **Лескін Л.В.** (с. Олександрія, Камінь-Каширський р-н), **Ткачук Н.М.** (с. Ветли, Любешівський р-н), **Савчук Т.П.** (с.мт Любешів, вул. Сонячна, 10), **Парфенюк Л.Л.** (с. Старий Пририцьк, Іваничівський р-н), **Мартинюк Д.В.** (с. м. Луцьк, вул. Львівська, 73/23), **Ковальчук Т.С.** (с. Пустомити,

Ми гордимся, що отримуємо тисячі таких листів.

Горохівський р-н), **Куртяк Е.Г.** (с.мт Сенкевичівка, вул. Привокзальна, 66/1, Горохівський р-н), **Теребейчик П.В.** (с. Залісся, Камінь-Каширський р-н), **Войтович А.І.** (с. Холонів, Горохівський р-н), **Новарчук Є.Д.** (с. Поворськ, Ковельський р-н), **Кісілюк М.** (с. Диковини, Горохівський р-н), **Попович В.П.** (с. Губин, Локачинський р-н), **Шолом А.С.** (с. Лісове, Маневецький р-н), **Пшенюк П.С.** (с. Колодеже, Горохівський р-н), **Світач З.І.** (с. Погулянка, Маневецький р-н), **Нікітюк Н.А.** (с. Горзвин, Луцький р-н), **Лойко Н.П.** (с. Вишнів, Любомльський р-н), **Антонюк Л.** (с. Веселе, Луцький р-н), **Пиколюк Ю.С.** (с. Черемозна Воля, Любомльський р-н), **Франчук В.Д.** (с. м. Ківерці, вул. Деревообробників, 23).

РУШНИК:

Півлік Т.М. (с. Троянівка, Маневецький р-н), **Склезь В.І.**

(с. Коритниця, Локачинський р-н), **Клімчук Є.І.** (с. Цміни, Маневецький р-н), **Гузар А.М.** (с.мт Маневичі, вул. Андрія Снітка, 32-а/2), **Вознюк Е.Я.** (с. Зубильне, Локачинський р-н), **Калюжна А.О.** (с. Мочалки, Турійський р-н), **Оліферчук С.А.** (с. Скриготи́вка, Ківерцівський р-н), **Примачук М.Ф.** (с. Качин, Камінь-Каширський р-н), **Хомяк Л.В.** (с. Жидичин, Ківерцівський р-н), **Доля О.Ф.** (с. Великий Обзир, Камінь-Каширський р-н), **Литвинчук Л.** (с. Бихів, Любешівський р-н), **Пікуль В.Я.** (с. Піщане, Камінь-Каширський р-н), **Демич М.П.** (с. Пожог, Любешівський р-н), **Бублій Т.М.** (с. Раків-Ліс, Камінь-Каширський р-н), **Качула Н.В.** (с. Гірки, Любешівський р-н), **Чайковська А.П.** (с. Смолява, Горохівський р-н), **Батюк Н.М.** (с.мт Мар'янівка, вул. Грушевського, 3, Горохівський р-н), **Шпак П.В.** (с. Трубки, Іваничівський р-н), **Гороть А.В.** (с. Звиняче,

Горохівський р-н) **Прийма С.І.** (с. Угринів, Горохівський р-н), **Карпук Н.Л.** (с. м. Горохів, вул. І.Сливи, 37/3), **Бик К.П.** (с. Литовеж, Іваничівський р-н), **Смітюх Ф.І.** (с. Житнівка, Камінь-Каширський р-н), **Юхимчук Ф.Д.** (с. Лучиці, Луцький р-н), **Мацан Л.Ф.** (с. Брище, Луцький р-н), **Челядин С.А.** (с. Положеве, Шацький р-н), **Гасичак В.О.** (с. Тристеня, Рожищенський р-н), **Гончарук О.О.** (с. Ворокомле, Камінь-Каширський р-н), **Самойло П.П.** (с. Любче, Рожищенський р-н), **Полизнюк Г.І.** (с. Руда, Любомльський р-н).

НАБІР ПОБУТОВОЇ ХІМІЇ:

Поремчук С.Л. (с. Невір, Любешівський р-н), **Тарасюк В.Н.** (с. Карпилівка, вул. Зелена, 3, Ківерцівський р-н), **Дулько Г.К.** (с. Гута-Лісівська, Маневецький р-н), **Калішук В.Г.** (с. Тумин, Локачинський р-н), **Борисюк В.А.** (с. Галузія, Маневецький р-н).

Підвальний Я.А. (с. Годомичі, Маневецький р-н), **Лошик Л.М.** (с. Задиби, Турійський р-н), **Дмитрук Р.В.** (с. Ягідне, Турійський р-н), **Шевчук М.Г.** (с. Липне, Ківерцівський р-н), **Пронцевич Т.М.** (с. Тоболи, Камінь-Каширський р-н), **Гупалик Г.А.** (с. Півне, Камінь-Каширський р-н), **Смічок В.К.** (с. Череваха, Маневецький р-н), **Дейнека Т.М.** (с. Краснильва, Камінь-Каширський р-н), **Березнюк С.Д.** (с. Осівці, Камінь-Каширський р-н), **Іванісік Г.І.** (с. Люб'язь, Любешівський р-н), **Кузьмич А.Р.** (с. Грушів, Іваничівський р-н), **Гладунець Г.С.** (с. м. Луцьк, вул. Туполева, 34-а), **Крисько І.М.** (с. Проходи, Любешівський р-н), **Яблонська М.П.** (с. Бужани, Горохівський р-н), **Баб'юк О.Г.** (с. Борисковичі, Горохівський р-н), **Гречко Т.В.** (с. Гірки, Любешівський р-н), **Мосюк П.М.** (с. Доманове, Ратнівський р-н), **Коваль О.В.** (с. Скулин, Ковельський р-н), **Дроздук С.С.** (с. Підгайці, Луцький р-н), **Курилюк М.С.** (с. Жабче, Горохівський р-н), **Літвінцова Ю.М.** (с. Заборолі, Луцький р-н), **Коц О.В.** (с. Гуша, Любомльський р-н), **Москалюк В.В.** (с. Чорноплеси, Любомльський р-н), **Гейко О.Я.** (с. Підсинівка, Старовижівський р-н), **Омельчук А.І.** (с. Кропивники, Шацький р-н).

ЧАЙНИК:

Чорей В.І. (с. Старий Чорториськ, Маневецький р-н), **Калюк М.Ф.** (с. Мостище, Камінь-Каширський р-н), **Суша В.Д.** (с. Будники, Любомльський р-н), **Соломенюк Н.** (с. Звиняче, Горохівський р-н), **Власюк О.** (с. Підгірне, Рожищенський р-н).

ПАРАСОЛЬКА:

Данильчук Л. Я. (с. Рудники, Маневецький р-н), **Салімуха Л.Л.** (с. Заріччя, Маневецький р-н), **Царик О. І.** (с.мт Турійськ, вул. Луцька, 30), **Байзерук О. А.** (с. Воєгоща, Камінь-Каширський р-н), **Номінат В.** (с. Стара Лішня, Іваничівський р-н), **Дмитрук В. А.** (с. Словатичі, Ківерцівський р-н), **Величко М. С.** (с. м. Горохів, вул. Вишнева, 7-а), **Горбач С.В.** (с. Щурин, Рожищенський р-н), **Коваль М.** (с. Вільшанка, Шацький р-н), **Харчик С. І.** (с. Мала Глуша, Любешівський р-н).

* Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн з ПДВ.

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

«ВОЛИНЬ-НОВА» У 2018 РОЦІ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Волинській області – 61136
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Рівненській області – 61615

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИЛИ

1 місяць – 27 грн 97 коп
3 місяці – 83 грн 91 коп
6 місяців – 167 грн 82 коп
12 місяців – 335 грн 64 коп

Передплатний індекс РІЧНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ – 86772, вона є дешевшою – 320 грн 13 коп.

Також на наступний рік ви можете передплатити «Волинь-нову» у комплекті із «Цікавою газетою на вихідні», з якою ви маєте можливість познайомитись у відділеннях зв'язку та у своїй листонші. Передплатний індекс комплексу «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» для Волині – 60306, індекс для Рівненщини – 60313

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць – 36 грн 04 коп
3 місяці – 108 грн 12 коп
6 місяців – 216 грн 24 коп
12 місяців – 432 грн 48 коп

Увага, річна передплата комплексу «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» – значно дешевша і становить **400 грн 48 коп.** Його індекс для Волині – 60305, індекс для Рівненщини – 60314

ЯК ВИПИСАТИ ТИЖНЕВИК

«ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ»

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
для Волині – 60304,
для Рівненщини – 60312

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць – 11 грн
3 місяці – 33 грн
6 місяців – 66 грн
12 місяців – 132 грн.

*Ціни наведені без врахування послуг ПАТ «Укрпошта».

■ Герої не вмирають!

ПОДРУЖЖЯ ПОРОШЕНКІВ ВИДІЛИЛО ТРИ МІЛЬЙОНИ НА МЕМОРІАЛ НЕБЕСНІЙ СОТНІ

І запрошує приєднатися до цього проекту благодійників

Петро КРУТИВУС

Президент Петро Порошенко разом із дружиною Мариною передали сертифікат на 3 млн гривень благодійної допомоги для організації Міжнародного архітектурного конкурсу для створення Національного меморіального комплексу Героїв Небесної сотні – Музею Революції гідності.

У присутності глави держави було укладено Меморандум про співпрацю між Міністерством культури України, міжнародною компанією Hossbach Lehmann GbR, яка організовує архітектурні конкурси у світі, та Благодійним фондом Петра Порошенка. Підпис під документом поставили Голова Всеукраїнської благодійної організації «Благодійний фонд Петра Порошенка» Марина Порошенко, міністр культури України Євген Нищук та керуючий партнер Hossbach Lehmann GbR, організатор архітектурного конкурсу Бенджамін Хоссбах.

— Сподіваюсь, що високий професіоналізм Бенджаміна і компанії Hossbach Lehmann GbR, високий статус і рівень учасників конкурсу дадуть змогу створити той Музей та Меморіал Небесної сотні, які будуть гідні наших героїв, – заявив Президент.

На думку Петра Порошенка, надзвичайно важливо, щоб на прикладі Героїв Небесної сотні виховувалися по-

Петро Порошенко: «Хочу, щоб це був «спільний загальноукраїнський проект, а не проект одного архітектора, чи Президента, чи міністра».

коління українських патріотів. — Я впевнений, що в журі конкурсу будуть присутні

члени родин Героїв Небесної сотні, бо їхня думка також надзвичайно важлива, – наго-

« Меморіальний комплекс Героїв Небесної сотні і Музей Революції гідності «нагадуватимуть всім, яку високу ціну заплатив український народ за своє європейське майбутнє».

найкращі світові та українські архітектори. Обов'язково, як я і обіцяв, мають бути там

лосив Петро Порошенко. Глава держави закликав до максимально активного обго-

ворення ідей, щоб це був «спільний загальноукраїнський проект, а не проект одного архітектора, чи Президента, чи міністра».

— Будуть виділені перші кошти – 3 млн гривень наших особистих грошей для того, щоб конкурс було запущено, – сказав Петро Порошенко та висловив сподівання на пожертви інших благодійників, які можуть приєднатися до цього проекту.

— Це не просто внесок, а демонстрація важливості для українців відзначення святого

для кожного з нас – увічнення Героїв Небесної сотні та Революції гідності, – зазначив він.

За словами першого заступника Глави Адміністрації Президента України Віталія Ковальчука, вже відведено першу ділянку для будівництва музею на Алеї Героїв Небесної сотні, над виділенням інших двох ділянок триває робота. Наразі на участь у конкурсі подано 65 заявок із 12 країн світу, в тому числі і з України.

Голова Благодійного фонду Петра Порошенка і водночас його дружина Марина зазначила, що Меморіальний комплекс Героїв Небесної сотні і музей Революції гідності «нагадуватимуть всім, яку високу ціну заплатив український народ за своє європейське майбутнє».

— Ми пам'ятаємо, що 2013 – 2014 роки були сповнені злетом національної гідності. Ми дійсно відчули себе великим народом, творцем своєї історії. І сьогодні дуже важливо зберегти цю історію для наступних поколінь, – наголосила вона.

Міністр культури Євген Нищук, який під час Майдану був «голосом революції», заявив:

— Не тільки як міністр, але як людина, що практично не сходила зі сцени впродовж 3 місяців і була там всі дні та гарячі ночі, для мене є святом обов'язком тримати той градус пам'яті і робити конкретні дії... Ті події, які сколихнули країну і за якими спостерігав увесь світ, мають бути центром об'єднання і відстоювання цінностей, заради яких по жертвували своїм життям наші герої. Для мене буде великою честю зробити внесок у проект, який має таку історичну важливість для нації, – заявив міністр. Він висловив сподівання, що у лютому наступного року буде представлено проект Меморіалу, а влітку – проект Музею. ■

Фото з офіційного сайту Президента України.

■ Пряма мова

«Ціною свого життя ми зламали план Путіна»

Священик УПЦ КП Іван СИДОР, який ударами у дзвони Михайлівського Золотоверхого монастиря врятував Євромайдан у грудні 2013-го, про те, якою б була Україна, якби не Революція гідності:

— Багато розслідувань, у тому й числі СБУ, підтверджують, що якби не Євромайдан, то Україна рано чи пізно була б передана Росії. Не секрет, що за правління Януковича наша армія практично не існувала, сама держава виснажувалася, ми жили в ілюзії стабільності. Таким був план Януковича і Путіна: зробити Україну безсилою перед Росією. Тоді без великих втрат можна було б забрати велику територію. Революція гідності спричинила крах цих намірів. Ми зуміли врятувати країну. Звісно, маємо втрати: як людські, так і територіальні, але без Євромайдану вони були б набагато більшими...

Із впевненістю кажу, що це не даремні смерті. Так, люди хочуть бачити якісні, видимі зміни вже за рік-два, але Україна міняється повільно, поступово. І, певно, по-іншому не могло бути. Бо, по-перше, у нас триває війна, а ще жодна держава в умовах війни не жила на широку ногу. По-друге, інші європейські країни, які досягли певного рівня, йшли до цього століттями. А Україна по-справжньому почала цей рух лише у 2014-му. А вже попередні 20 літ незалежність була значною мірою лише формальною. Зміни полягають, зокрема, у тому, що ми нарешті бачимо, ким є так званий старший брат. Також після Революції гідності вперше гучно пролунало питання про об'єднання українського православ'я, яке уже відбувається... От такими довгими шляхами ми йдемо до нашої кінцевої мети – справжньої незалежності і вільної держави. У цьому і є заслуга наших героїв. ■

«Україна таки прокинулася»

Лідер музичного гурту «Мандри» Сергій ФОМЕНКО (Фома) про свою пісню «Не спи, моя рідна земля», яка стала символом двох українських Майданів (2004 і 2013–2014 років):

— Мені буває важко її виконувати. Після стількох смертей Героїв... Коли співаю, самого проймають такі емоції, що все стискається всередині. Але вважаю, що пісня свою місію виконала. Україна таки прокинулася, й іншими очима дивиться на себе та на світ, намагається стати на власний твердий шлях. Ми довго були дітьми і чекали на месію, що має все зробити. Але так не буває ніде. Просто треба спокійно та вимогливо ставитись до політиків, які, до речі, однакові в усьому світі. І багато працювати, створювати такі стосунки у суспільстві, які будуть сприяти загальному благу.

За яких обставин народилася ця пісня і чому вона стала пророчою – читайте у нашому тижневику «Цікава газета на вихідні» у п'ятницю, 24 листопада. ■

ЯК У ЛУЦЬКУ ВІДЗНАЧАТИМУТЬ ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

План заходів на 21 листопада

О 13.30 на площі перед Луцьким медколеджем відбудеться освячення меморіальної дошки загиблим воїнам УПА.

О 14.00 розпочнеться громадська хода від Луцького медколеджу до Театрального майдану, де священнослужителі відслужать панахиду.

О 14.30 – покладання квітів до пам'ятного фотостенду «Герої Небесної сотні – Загинули за Єдність України».

На завершення в приміщенні обласного академічного українського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка відбудеться тематичний захід до Дня Гідності та Свободи, що розпочнеться о 15.00.

■ Шлях до НАТО

«Те, що відбулося з українською армією за останні три роки, інакше як дивом не назвеш»!

Ці слова полковника Браяна Ірвіна — військового аташе Посольства Канади в Україні — прозвучали на відкритті Молодіжного євроатлантичного безпекового форуму, що відбувся у Луцьку. І вони стали найвищою оцінкою шляху, яким уже 20 років разом ідуть НАТО й Україна

Олександр ДУРМАНЕНКО

Захід, організований Посольством Литовської Республіки в Україні, об'єднав представників Альянсу — військових, урядовців, експертів та студентів. Його мета: практична ілюстрація принципів, на яких ґрунтується система колективної безпеки, адже молодь змогла взяти участь у симуляції роботи Північноатлантичної ради.

У вступному слові Марюс Януконіс — Надзвичайний і Повноважний Посол Литовської Республіки в Україні — привітав учасників форуму та представив усіх. Секретар Луцької міської ради Григорій Пустовіт та перший проректор СНУ імені Лесі Українки професор Анатолій Цьось наголосили, що НАТО — це насамперед стандарти та відповідальність, правила й за-

Полковник Браян Ірвін (ліворуч) висловив захоплення зміцненням наших Збройних сил.

кони. А студенти — та сила, яка не лише в майбутньому, а вже сьогодні допомагає Україні рухатися шляхом подальшої інтеграції в цивілізований світ.

ходила тема агресії Росії, адже всі розуміють: Україна нині єдина, хто захищає східні кордони Альянсу. До обговорення доповідей активно долучилися

Під час перерви між засіданнями мені випала нагода поставити декілька запитань учасникам форуму. Колишній міністр закордонних справ Литовської Республіки, экс-посол Литви в Україні Пятрас Вайтекунас поділився своїм баченням перспектив України в системі глобальної безпеки. До слів пана Пятраса варто дослухатись, адже досвід Литви у її шляху до членства в НАТО є безцінним. Він зазначив, що одного бажання нашої країни стати повноцінним членом НАТО замало — потрібно переконати європейські країни, Америку, Канаду

« Очільник Міністерства закордонних справ України Володимир Огризко вважає, що війна на Сході буде тривати доти, доки не зрозуміємо, що «ключі від миру — в наших руках».

Доповіді учасників форуму стосувалися практичних аспектів взаємодії України та НАТО. «Червоною ниткою» про-

студенти. І хоча робочою мовою форуму була англійська, це не стало для молодих людей проб-

в необхідності такого рішення, адже інакше Україна не зможе зупинити кремлівську авантюру. Також подальшого реформування потребують Збройні сили та Генштаб. І третій крок — надання зброї. Не можна нехтувати й тим фактом, що своє ставлення до Альянсу змінили й США. Однак зараз там активно «вмикаються» механізми «важелів-противаг», бо Америка — це не лише Дональд Трамп. Щодо реформ в Україні, то, на думку Пятраса Вайтекунаса, уряд і Президент роблять чимало: намагаються втримати ситуацію в країні, запроваджують ряд антикорупційних реформ, підвищують обороноздатність. Звісно, не все поки працює ефективно, але, як сказав насамкінець пан Пятрас, «дуже часто Європа надзвичайно критична щодо української влади — думаю, вона не завжди права!»

Присутній на форумі колишній очільник Міністерства закордонних справ України Володимир Огризко вважає, що війна на Сході буде тривати доти, доки не зрозуміємо, що «ключі від миру — в наших руках». Модернізація армії — важлива ланка цього процесу. Інша справа, що трапляються люди, які наживаються у важкі для держави часи. Пан Огризко зазначив, що, на його думку, теперішня система безпеки України не має перспектив. Вона себе вичерпала й дискредитувала. Власне, і цей форум сприятиме виробленню нових поглядів на нові союзи, які повинні будуватись на ціннісній основі й поступово охоплювати все більшу кількість країн. ■

■ Стрічка новин

Павло Малихін: «Авдіївка — це Україна».

Де російська мова, там і танки

Про це нагадав мешканцям Авдіївки мер міста Павло Малихін, виступаючи на мітингу

За інформацією відомого військового журналіста Андрія Цаплієнка, у місті відбулася акція протесту, під час якої частина учасників звинуватила голову місцевої військово-цивільної адміністрації, що саме він несе відповідальність за перебитий газогін. «До Захарченка і Путіна, чий мінометник навмисно обстрілюють газопровід, так звані активісти чогось не звертаються. Ну, то їхня справа. Але ось що мене обурило, Павло говорив із людьми державною українською мовою. І тут із натовгу провокатори почали волати: «Не панимаем! Говори с нами на русском». Стало абсолютно зрозуміло, що справа не в газопроводі. Невже я один відчуваю фантомний біль весни чотирнадцятого? Невже хтось забув, що за такими вигуками потім приходять російські танки», — зазначив Цаплієнко. За словами журналіста, Павло Малихін гідно відповів горляням: «Я розмовляю рідною, Богом дарованою мені мовою. Авдіївка — це Україна». ■

Тепер і на сповіді запитують: чи причетний до корупції?

Священники Української греко-католицької церкви отримали необхідні інструкції стосовно боротьби з хабарництвом

Про це повідомив предстоятель УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук). За його словами, духовенство поінформували, яким чином трактувати гріх корупції в таємниці сповіді. «Тому що сповідь — це елемент покаяння, отримання прощення наших гріхів», — сказав він. Окрім того, є окреме розпорядження, яке стосується всіх: чи це сповідається єпископ, чи священник, чи простий вірянин. «Сповідник, духовник повинен запитати, чи є гріхи корупції у цієї особи. А також про те, чи не вчинила його людина, чи не завинила в корупції. Хто зробив — повинен каятися. І мусить гріх виправити», — пояснив архієпископ. Як наголосив голова УГКЦ, корупція — це ворог номер один в Україні. ■

Із Днем Гідності та Свободи!

Три роки тому студенти і молодь вийшли на столичний Майдан Незалежності, щоб захистити своє право жити в європейській державі. Вони першими зробили крок у нове суспільство. Події, що відбулися на зламі 2013 – 2014 років, змінили свідомість українців, які витримали надзвичайно важливий іспит, продемонструвавши свою гідність та прагнення демократичних змін Шановні волиняни!

З нагоди Дня Гідності та Свободи щиро вітаю учасників національно-визвольної боротьби, тих, хто під час Помаранчевої революції та Революції гідності вийшов на великі і малі Майдани, продемонструвавши всьому світові незламний дух українського народу, його єдність та патріотизм.

Сердечно бажаю всім нам сили духу, несхитної віри, здійснення тих мрій, з якими виходили на Майдани. А головне — миру нашій рідній Батьківщині!

У глибокій скорботі схиляємо голови перед подвигом Героїв Небесної сотні, воїнів, які віддали життя за незалежність та територіальну цілісність Української держави. Пам'ять про них вічно житиме у наших серцях!

Валерій БОНДАРУК,
голова Волинської
обласної парторганізації
ВО «Батьківщина».

НОВИНИ / Волинь

ПРОФЕСІОНАЛІЗМ І ПАТРІОТИЗМ ПЕТРА СЕМЕРЕЯ ОЦІНИЛА ДЕРЖАВА

З нагоди Дня працівників радіо, телебачення та зв'язку Президент України Петро Порошенко відзначив державними нагородами п'ятьох працівників інформаційної сфери. Серед них волинянин — директор ТзОВ «Телемережі України» Петро Семерей, який удостоївся ордена «За заслуги» III ступеня

Мирослава КОЗЮПА

Безпосередньо у день професійного свята вшанував колектив ТзОВ «Телемережі України» й голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик. Нагадаємо, що компанія буде телерадіовежі у тих регіонах держави, де немає українського телебачення та радіомовлення. Зокрема, у 2017 році розпочала роботу Чонгарська телерадіовежа, яка транслює передачі української та кримськотатарської радіостанцій у межах південних районів Херсонської області та анексованого Криму, діє потужний передавач «Радіо. Крим. Реаліті».

СКАСОВУЄТЬСЯ ПОТЯГ З ЛУЦЬКА ДО КИЄВА

Причиною цього названо збитковість

Светлана СОМОВА

Курсування поїзда № 767/768 «Столичний експрес» сполученням Луцьк—Київ та Київ—Луцьк «Укрзалізниця» скасовує. Причиною цього, повідомили в Департаменті інформаційної політики та зв'язків із громадськістю ПАТ «Укрзалізниця», є збитковість через обмаль пасажирів. Востане потяг відправиться 8 грудня. Відтепер із Києва до Луцька можна буде дістатися поїздом Київ—Ковель або Москва—Ковель.

НІ ПІШОХОДА, НІ ПАСАЖИРА ВРЯТУВАТИ НЕ ВДАЛОСЯ

Поліцейські Рівненщини встановлюють обставини дорожньо-транспортних пригод, внаслідок яких загинули люди

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Як повідомляє прес-служба поліції Рівненської області, 17 листопада близько 17-ї години 21-річний житель Сарн, водій автомобіля «Мітсубісі Паджеро» наїхав на двох чоловіків, які перетинали проїжджу частину неподалік пішохідного переходу. Від отриманих травм 55-річний місцевий мешканець помер у лікарні, його 48-річного товариша із відкритим переломом обох стегнових кісток госпіталізували в реанімацію.

А наступного дня близько 9-ї години ранку на автодорозі Київ—Чоп у селі Гранівка Радивилівського району 29-річний житель села Бугаївка, керуючи автомобілем «Фольксваген Транспортер», допустив зіткнення з відбійником. Його 60-річний пасажир від отриманих травм помер у районній лікарні.

КОМУ Ж НАЛЕЖИТЬ АРСЕНАЛ?

У селі Куснища Любомльського району поліцейські спільно зі співробітниками СБУ та прикордонниками виявили схованку зброї та боєприпасів

Іванна НАЗАРУК

На місце знахідки одразу ж прибули вибухотехніки волинської поліції. Правоохоронці вилучили ручну кумулятивну гранату «РКГ-3М», два корпуси ручних осколкових наступальних гранат «УДГ-5», два відновлені запальні дистанційної дії типу «УЗРГМ», підствольні осколкові гранати «В0Г-25» та «В0Г-25П», а також понад 800 патронів, — повідомив начальник вибухотехнічного відділу головного управління Національної поліції у Волинській області Ігор Заболотний.

За цим фактом слідчі Любомльського відділу поліції розпочали кримінальне провадження за ознаками злочину, передбаченого ч.1 ст.263 Кримінального кодексу України. Проводиться досудове розслідування.

Більше новин — на сайті volyn.com.ua

Ті, що тримають небо

«Кайдашева сім'я» Івана Нечуя-Левицького у постановці народного аматорського театру із села Козлів Локачинського району збирає багатолюдні зали та гучні овації.

ЯКБИ ЯРОСЛАВ ЖУЛІНСЬКИЙ ОТРИМАВ 100 ТИСЯЧ, КУПИВ БИ... ДІВОЧІ КОСИ

Валентина ШТИНЬКО

Нещодавно побувала на виставі. У Локачинському районному будинку культури давали «Кайдашеву сім'ю» Івана Нечуя-Левицького у постановці народного аматорського театру із сусіднього села Козлів. Про цей колектив, який існує вже понад 30 років і щосезону радує глядачів новою постановкою, у містечку й околицях знають майже всі, а от із літературною класикою конфуз трапився. Під час короткої технологічної паузи (у Будинку культури сцена ж не обертається, як у стаціонарному театрі) сусід, що сидів спереду (точно знаю, що з вищою освітою, до того ж не технічного профілю), раптом запитав: — А ви не в курсі, то вже кінець чи ще буде? — Я була «не в курсі», хто інсценізував прозовий твір, тобто пристосував його для виконання на сцені, але точно знала, що без знаменитої груші, яка на віки стала уречевленим символом сімейних чвар, просто не обійтись. Тому влєвно відповіла: — Буде, буде продовження! А коли зал (майже заповнений, що тепер рідко буває) нагородив акторів бурхливими оплесками, поспішила за куліси подякувати й привітати з успіхом колектив і головного режисера-постановника та виконавця ролі Омелька Кайдаша Ярослава Жулінського.

Ярослав Жулінський відмінно вживається у роль Омелька Кайдаша і в обов'язки головного режисера-постановника.

ка була! Не раз батько, дивлячись на мої заняття, тяжко зігхав: — І що з тебе, хлопче, вийде?! — А я вчитися хотів... У 1966 році закінчив Локачинську середню школу і поїхав до Львова вступати у художній інститут. Професор, подивившись на мої роботи, а це були перемальовані з книжок копії, сказав: «Непогано!» — і зажадав малюнків із натури. А їх у мене не було, ніхто ж не пояснив, що вимагається при вступі. І я почув: «Приїжджай на другий рік!»

— І що ж трапилося наступного року? — А відомо що: армія! Спочатку служив у Бердичеві, а потім направили в Угорщину. Коли йшла комплектація частини, почали з'ясовувати, хто якою професією володіє, ну там шофер, зварювальник... Я сказав, що вмю малювати. «Де вчився?» — питають. Моя відповідь, що самоучка, бачу, командирів дуже розчарувала. Раптом один запитав: — А Леніна нарисовувати зможешь? — Нема питань, — відповідаю, — дайте папір і олівці...

Так що вся наочність потім була за мною. Навіть пропонували залишитися на «сверхсрочною». Але я думками вже був у Локачах. — А як же мрія стати художником? — Та вона вже боролася з іншою. Дізнався, що в Луцькому культосвітньому училищі відкрили режисерське відділення й набирали перших студентів. А театр для мене — то святе. Актори здавалися небожителями, а все, що відбувається на сцені, — дивом. Дотепер пам'ятаю тодішніх корифеїв Волинського драматичного театру — Григорій Кашішевський — перший народний артист України на Волині, Федір Балабуха, також народний артист, Анатолій Юницький, Іван Тьоса... Якби були таланти! Але життя з великими мистецтвом часом трохи

рознається. І став я працювати в Локачинському будинку культури, цілих п'ять років. А тут по району заходилися створювати художні майстерні, почали мене туди «сватати». Хоч знайомі і відомі, моя любов до малювання взяла гору. А щоб не зрадувати отриманій у училищі режисерській професії, яка всі ці роки в душі нуртувала, абсолютного на добровільних началах вирішив створити самодіяльний театр.

— А чому вибір упав саме на село Козлів? — Бо близько від Локачів. І ще важливо, що там був уже ський-такий ґрунт. У 1983 році випускник Рівненського інституту культури Олександр Семченков поставив там п'єсу «Завтра — День Перемоги», то була його дипломна робота, і вона вдалася, грали сім'ями, людям це сподобалося, з'явився ґурт аматорів. Я прийшов туди у 1986-му, але дату свого народження наш колектив вважає 1983-й.

— Чи довгим був шлях колективу до почесного звання народного? — Перша вистава, яку я поставив, була «Доки сонце зійде, роса очі виїсть» Марка Кропивницького. Далі — «Сватання на Гончарівці» та «Бой-жінка» за Григорієм Квітку-Оснор'янемом, «По

ревізія» Михайла Старицького, «Вірність і зрада» Юрія Мокрієва, «Голосівський ліс» Вадима Собока, «Як наші діди парубкували», «Сватав Гриць удовицю» Володимира Канівця, це вже сучасна драматургія, і наостаті — «Украдене щастя» Івана Франка. Як зауважила згодом Валентина Недумова у брошурі «Народний слугує народові» (видання Навчально-методичного центру культури Волині для популяризації досвіду аматорського театру із Козлова, 2009 р. — В. Ш.), серед багатьох народних театрів Волині жоден не наважився взяти до репертуару таку складну драму. А ми взялися, хоч і не без внутрішніх вагань. Із цією виставою у 1992 році поїхали до Нововолинська на обласний огляд-конкурс театральних колективів. Я грав Миколу Задорожного. Коли після кульмінаційного моменту в залі надовго, як мені здалося, залягла тиша, мозок пронизала думка: «Ну все, це провал!» І раптом — шквал оплесків, зал аплодував стоячи. Тож була оцінена і моя режисерська робота. А колектив поїхав із цього конкурсу зі званням народного.

— До речі, про колектив... Так і кортить запитати, хто ж там у вас найталановитіший? — Називати поіменно, якщо пообіцяєте, що напишете про геть усіх, кого перелічу. Але ж у газеті завжди бракує місця. А доброго слова і щирої вдячності давно заслуговують усі, хто причетний до цього великого і святого діяства, яке має назву театр, і актори, і не актори. А талант — у когось він ще дірає, хтось ще не знайшов своєї найголовнішої ролі, а хтось уже зіграв і заспокоївся... Ніхто ж не сперечається, що серед усіх жанрів драматичний — найскладніший. Без режисури, декорації, освітлення, музичного оформлення хорошу виставу здійснити неможливо навіть із хорошими акторами.

— Знаєте, то, мабуть, найскладніше і найцікавіше запитання, щоб відповісти на нього, знадобиться не одна газетна сторінка. Бо скільки людей — стільки підходів. І якщо мені вдається знайти ключик до серця — то це завдяки моїм добрим учителям. Іноді навіть доводиться проводити індивідуальні репетиції, бо людина соромиться, не кожен сприймає зауваження, висловлені прилюдно. Та й озвучити їх треба так, щоб нікого не зачепити, не образити. Або така ситуація, як призначення на одну роль двох виконавців. Це і в професійному театрі викликає конфлікти, нездорову конкуренцію. А тут... Хочеш розсварити людей — обирай дублерів. Тому у цього ніколи не роблю, хоч через хворобу чи інші поважні життєві обставини й доводилося відміняти чи переносити вистави. Але то вже деталі, внутрішня «кухня», про яку глядач не мусить знати. До того ж серед наших акторів є чимало культпрацівників, колишніх і теперішніх. То для них сцена — місце цілком звичне, а дехто не уявляє без неї життя.

— Хочеш розсварити людей — ОБИРАЙ ДУБЛЕРІВ. ТОМУ Я ЦЬОГО НІКОЛИ НЕ РОБЛЮ. — Ярослав Дмитровичу, мені за чимало

років у журналістиці доводилося брати інтерв'ю в акторів, режисерів, якимось навіть у знаменитій Галині Волчек, коли вона була головним режисером «Современника» і приїздила до Луцька. Але там все зрозуміло: професійний режисер має справу з професійним актором. А як примусити вийти на сцену сільську жінку, яка щойно відіола корову, а перед тим — сапала буряки? — Знаєте, то, мабуть, найскладніше і найцікавіше запитання, щоб відповісти на нього, знадобиться не одна газетна сторінка. Бо скільки людей — стільки підходів. І якщо мені вдається знайти ключик до серця — то це завдяки моїм добрим учителям. Іноді навіть доводиться проводити індивідуальні репетиції, бо людина соромиться, не кожен сприймає зауваження, висловлені прилюдно. Та й озвучити їх треба так, щоб нікого не зачепити, не образити. Або така ситуація, як призначення на одну роль двох виконавців. Це і в професійному театрі викликає конфлікти, нездорову конкуренцію. А тут... Хочеш розсварити людей — обирай дублерів. Тому у цього ніколи не роблю, хоч через хворобу чи інші поважні життєві обставини й доводилося відміняти чи переносити вистави. Але то вже деталі, внутрішня «кухня», про яку глядач не мусить знати. До того ж серед наших акторів є чимало культпрацівників, колишніх і теперішніх. То для них сцена — місце цілком звичне, а дехто не уявляє без неї життя.

— Чи довгим був шлях колективу до почесного звання народного? — Перша вистава, яку я поставив, була «Доки сонце зійде, роса очі виїсть» Марка Кропивницького. Далі — «Сватання на Гончарівці» та «Бой-жінка» за Григорієм Квітку-Оснор'янемом, «По

ревізія» Михайла Старицького, «Вірність і зрада» Юрія Мокрієва, «Голосівський ліс» Вадима Собока, «Як наші діди парубкували», «Сватав Гриць удовицю» Володимира Канівця, це вже сучасна драматургія, і наостаті — «Украдене щастя» Івана Франка. Як зауважила згодом Валентина Недумова у брошурі «Народний слугує народові» (видання Навчально-методичного центру культури Волині для популяризації досвіду аматорського театру із Козлова, 2009 р. — В. Ш.), серед багатьох народних театрів Волині жоден не наважився взяти до репертуару таку складну драму. А ми взялися, хоч і не без внутрішніх вагань. Із цією виставою у 1992 році поїхали до Нововолинська на обласний огляд-конкурс театральних колективів. Я грав Миколу Задорожного. Коли після кульмінаційного моменту в залі надовго, як мені здалося, залягла тиша, мозок пронизала думка: «Ну все, це провал!» І раптом — шквал оплесків, зал аплодував стоячи. Тож була оцінена і моя режисерська робота. А колектив поїхав із цього конкурсу зі званням народного.

« Коли після кульмінаційного моменту в залі надовго, як мені здалося, залягла тиша, мозок пронизала думка: «Ну все, це провал!» І раптом — шквал оплесків, зал аплодував стоячи. Тож була оцінена і моя режисерська робота. А колектив поїхав із цього конкурсу зі званням народного. »

Декорації сам малюю і щоразу добрим словом згадую колегу із Колок, який порадив фарби розводити сироваткою і тоді вони не розтріскуються. Можна декорації хоч складати, хоч у рулон скручувати, я ж стільки грошей на клей потратив... Із бутарформними, столярними роботами допомагає директор Козлівського будинку культури Григорій Новосад. Завдяки допомозі фонду Ігоря Палиці і проекту «Працюємо разом» маємо дорогу апаратуру — ліхтарі зі стійками, підсилювачі. А це заслуга не тільки фонду, трохи коштів сільрада підкинула, де-що самі люди зібрали. Такою підтримкою мусимо дорожити. Зрештою, ми ніколи не працювали заради збагачення, просто жанр у нас такий, витратний.

— Знаю, Ярославе Дмитровичу, що й другу іпостась даного Богом таланту ви не занедбали й малювали не тільки Леніна в армійській будні та театральні декорації...

— Атож, довелося і храми розписувати. Ось маю благословенні грамоти від владки Якова, це за капличку в Локачах, і від митрополита Луцького і Волинського УПЦ Київського патріархату Михайла — за розпис церкви у Цевелічах, там грим удивив і дзвіницю й біда трапилася... А за театр — грамоти від Голови Верховної Ради України за підписом Арсенія Яценюка, від Міністерства культури і мистецтв України, а обласних і районних за ці роки — і не перелічити. Дружина сміється, що коли б за кожен хоча б по кілька гривень до пенсії додавали то не була б такою мізерною. В культурі ж ставки завше були злидними.

— Пане Ярославе, а коли б сталося диво і ви отримали від якогось мецената, ну, скажімо, за класикою, сто тисяч, що найперше б придбали для свого театру?

— Сто тисяч кажете? Це абсолютна фантастика. Ми часом на бензин скидаємося, щоб поїхати у сусіднє село і там виставу показати. А купив би... (На мить замовкає і мрійливо промовляє) Коси... Розкішні дівочі коси, гарні парики, із сивини і не тільки, бо без цього дуже важко грати класику. А я люблю її ставити. У нас планується наступна прем'єра — «Наймичка» Тараса Шевченка. Вже підібрано акторів, є декорації, рекевізит, фольклорну групу підключили... Ви її у «Кайдашевій сім'ї» бачили. Та й інших виконавців, Гадаю, оцінили. Кайдашівку зіграла Світлана Владіко, Карпа і Лавріна — Олександр Ліщинський та Віталій Новосад, Мотрюю — Ірина Кошелек, Меланку — Вікторія Бордун, а непримиренних бабу Палажу та бабу Параску — Галина Бохонська і Марія Рибкевич...

... Якимось і не помітила, що розмова наша триває вже не першу годину. Говорили і про кумедні випадки, які засвідчують глядацьку любов і прихильність. Бо у Твориничах навіть із пастихами домовилися, щоб пригнали череду раніше, а в Конохах, коли у кризові 1990-ті вимикали світло з 19-ї до 22-ї, глядачі все ж дочекалися вистави «Бой-жінка» у холодному неопалюваному клубі. Того пам'ятного листопадового вечора вона скінчилася вже далеко за північ... Служала Ярослава Жулінського й думала: ех, до ентузіазму й таланту таких людей ще б трохи фінансування та уваги від держави.

РЕКЛАМА

Не кредитна програма «Ощадний дім»

м.Луцьк, просп. Могоді, 8 тел 050-268-368-1, 067-27-518-87 www.dahfasad.com

Металочерепіця Вікна Ринви Утеплювачі Євроштаетети Сайдинг Штукатурки

■ З турботою про людей

Радник міського голови Ігор Поліщук та начальника міського управління охорони здоров'я Микола Якимчук відвідали відділення інтенсивної терапії новонароджених.

Головний лікар Луцького пологового будинку Михайло Токарчук подякував міській владі за нове обладнання.

Оксана КРАВЧЕНКО

ТУТ МАЛЯТКАМ ЗАТИШНО, ЯК У МАМИНОМУ ЛОНІ

Інкубатор для глибоко недоношених новонароджених, діток із патологіями та вадами розвитку коштує 474 тисячі гривень. Його придбали в результаті проведення відкритих торгів, переможцем яких стала фірма «Онкомедика» (м. Київ). Кювез японського виробництва оснащений спеціальним монітором, датчиками контролю стану малюка та системою регулювання мікроклімату.

Як розповів завідувач відділення інтенсивної терапії новонароджених Віталій Богданович, апаратура відслідковує частоту серцевих скорочень, насичення крові киснем, вимірює артеріальний тиск, знімає електрокардіограму — одне слово, допомагає лікарям стежити за здоров'ям і самопочуттям маленьких пацієнтів, підтримувати життєдіяльність. Минулого року у відділенні за допомогою інкубаторів вдалося виходити понад 400 малюків, а за 9 місяців нинішнього року врятовано 292 немовлят. До речі, у практиці лікарів відділення був навіть 530-грамовий пацієнт, якому допомогли вижити. Дітки ж із вагою 1000—1500 грамів — тут не дивина.

У нещодавно придбаному кювезі вже «поселили» першу пацієнтку — півторакілограмову дівчинку-доймовочку, яка солодко спала, почувалася комфортно, наче в маминому лоні. Це вже восьмий інкубатор у відділенні. Завдяки його появі віддали у ремонт старіше обладнання, розповідають лікарі.

Поки не відкриють обласний перинатальний центр, його функції виконує Луцький пологовий будинок. Приймаємо не тільки лучанок, а й вагітних жінок із важкими патологіями з районів, просяться до нас народжувати й жителями сусідніх областей. Адаже ми одними з перших в Україні ввели в клінічну практику дотримання сучасних перинатальних технологій під час

У ТАКОМУ ІНКУБАТОРІ НАВІТЬ 500-ГРАМОВІ КРИХІТКИ ЗНАХОДЯТЬ ПОРЯТУНОК

У Міжнародний день недоношених дітей, який відзначають 17 листопада, у відділенні інтенсивної терапії Луцького клінічного пологового будинку журналістам презентували нове сучасне обладнання, закуплене за кошти міського бюджету. Цього року було серйозно зміцнено матеріальну базу й інших медичних закладів, адже охорона здоров'я — один із найважливіших пріоритетів Луцької міської ради

надання медичної допомоги матерям і новонародженим, що рекомендовані ВООЗ та ЮНІСЕФ, засновані на принципах доказової медицини. Завдяки підтримці міської влади у нас оновлюється обладнання, поліпшуються умови перебування матерів і діток, — подякував Михайло Токарчук, головний лікар пологового будинку, раднику міського голови Луцька Ігорю Поліщук та начальнику управління охорони здоров'я міської ради Миколі Якимчуку, які відвідали заклад.

Добрі слова на адресу медиків і міської влади почули ми і з уст породіль, дітки яких набираються сил в інкубаторах. Лучанка Юлія Татарин — щаслива мама аж двох новонароджених синочків. Зараз двійнятка під опікою медперсоналу відділення інтенсивної терапії, але жінка має змогу відвідувати діток, стежити, як вони почувуються.

Тут мене навчають годувати, доглядати синочків. Дуже чуйні лікарі й медсестрички, і умови в пологовому будинку — комфортні, — дякувала за щастя материнства Юлія Татарин.

ЩОБ МЕДИЧНА ДОПОМОГА БУЛА ЯКІСНОЮ І ДОСТУПНОЮ

В акушерському корпусі — затишні холи, одномісні палати,

де відпочивають мами з дітками, якась особлива світла і неповторна аура.

— У слів «народжувати», «родина», «рідні» — спільний корінь. І ми робимо все, щоб нове життя було оточене радістю, щастям

Ремонту чекає ще перший поверх, підвальне приміщення та вхід у консультацію, ці роботи треба завершити.

— Паралельно проводиться й осучаснення обладнання. Ось для відділення інтенсивної тера-

Цього року місто виділило на поліпшення медичного обслуговування лучан майже 13 мільйонів гривень.

батьків, увагою і доброзичливістю персоналу. Звання «Заклад якісного обслуговування», присвоєне у 2010 році керівництвом міжнародного українсько-швейцарського проекту «Здоров'я матері та дитини», спонукає до постійного вдосконалення, — каже заступник головного лікаря Галина Бондарук.

Радник луцького міського голови Ігор Поліщук зазначив, що турбота про майбутніх матерів починається у стінах жіночої консультації. Рік тому міська влада пообіцяла лучанам, що знайде кошти, аби відремонтувати приміщення цього важливого підрозділу, де щодня проходить обстеження більш як півсотні вагітних. І поетапно проводили ремонт. У жовтні «приймали» оновлені фойє, кабінети, коридори.

пії новонароджених закупили за кошти міського бюджету якісний інкубатор виробництва Японії. Торік такий апарат для пологового придбав Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом». А загалом «арсенал» медичного обладнання у лікувальних закладах Луцька цього року істотно поповнився. Відвідуючи лікувальні заклади, ми бачимо, наскільки кваліфіковані у нас лікарі. Ось і в Луцькому пологовому будинку серйозно працюють над поліпшенням рівня медичної допомоги, — сказав Ігор Поліщук.

Як розповів головний лікар закладу Михайло Токарчук, деяке обладнання планують закупити і за позабюджетні кошти. Зокрема, йдеться про сучасний пульсоксиметр для відділення інтенсивної терапії новонароджених.

Кожну залучену гривню тут витрачають прозоро, спрямовуючи виключно на ті речі, від яких залежить порятунок матерів і дітей. До слова, у Луцькому пологовому щороку з'являється на світ більше 4 тисяч малюків.

Поки галузь охорони здоров'я знаходиться на роздоріжжі реформ, важливо спільно дбати про доступність і якість медичного обслуговування. Наголосив на цьому у своєму коментарі й секретар Луцької міської ради, виконувач повноважень міського голови Григорій Пустовіт.

— Охорона здоров'я є пріоритетом для міської влади. Це особливо важливо зараз, коли галузь на порозі реформування. Ми не можемо чекати результатів нововведень на рівні держави, бо людям уже сьогодні необхідно обстежуватися, лікуватися, відновлювати здоров'я. Тому цього року місто виділило на поліпшення медичного обслуговування лучан майже 13 мільйонів гривень. Зокрема, за кошти міського бюджету було придбано рентгентрубку для ангеографа у Луцькій міській клінічній лікарні, з допомогою якого проводять складні кардіохірургічні втручання. Закупили апарат УЗД для Луцького центру первинної медико-санітарної допомоги, що на проспекті Волі. Вперше за багато років «дійшли руки» і до стоматполіклініки, куди звертаються переважно малозабезпечені жителі міста, вона отримала найсучасніший комп'ютерний томограф. Тривають роботи з реконструкції медичних закладів. Лучани матимуть змогу одержувати допомогу в нових амбулаторіях на вулицях Гордіюк та Корольова. Кардинально поліпшилися після ремонту умови в Центрі первинної медико-санітарної допомоги № 3, у жіночій консультації. У планах — заміна ліфтів, ремонтні роботи у міській лікарні, в інших закладах. Є потреба у нових флюорографах для рентген-обстежень. Одне слово, будемо і надалі тримати вирішення проблем галузі на постійному контролі, — пообіцяв Григорій Пустовіт. ■

РЕКЛАМА

Комунальне підприємство «Волинське обласне бюро технічної інвентаризації» надає повний комплекс послуг, що стосуються об'єктів нерухомого майна

Виготовлення:

— Технічних паспортів на об'єкт нерухомого майна;
— Виписок із матеріалів технічної інвентаризації;
— Звітів про проведення технічного огляду житлового (дачного, садового) будинку та його відповідність ДБН;
— Висновків про можливість поділу житлового будинку;

— Експертних оцінок об'єктів нерухомого майна;

— Будинкових книг.
Проведення Державної реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна, в т. ч. земельних ділянок.

Прийом та видача замовлень:

м. Луцьк, вул. Січова, 22-а, каб. № 102, тел. (0332) 28-42-80
м. Ковель, вул. Брестська, 111-а,

тел.: (03352) 6-05-12, 6-05-54
м. Володимир-Волинський, вул. Ковельська, 10, тел. (03342) 2-06-93, 2-09-49

Графік роботи: понеділок-четвер – з 9.00 до 18.00;

п'ятниця – з 9.00 до 17.00;
обідня перерва – з 13.00 до 14.00.

Також проводиться прийом та видача замовлень у таких населених пунктах:
м. Нововолинськ, бульвар Шевченка, 7, тел. (03344) 3-15-22
м. Горохів, вул. Сокальська, 2-а, тел. (03379) 2-13-70

м. Ківерці, вул. Львівська, 6-а
м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 16

смт Любешів, вул. Бондаренка, 90-а
смт Маневичі, вул. Горького, 7-а
смт Колки, вул. Грушевського, 42
м. Рожище, вул. Незалежності, 60
м. Любомль, вул. Незалежності, 20
смт Ратне, вул. Шевченка, 1
смт Шацьк, вул. Природна, 33
смт Турійськ, майдан Центральний, 1
смт Стара Вишівка, вул. Незалежності, 50

Додаткова інформація на сайті:

www.bti.volyn.ua,
за тел.: (0332) 28-42-80, (0332) 28-42-81
E-mail: vobti-info@ukr.net
vobti@i.ua

ВІТАЄМО!

У день святого архистратига Михаїла святкує 50-річний ювілей настоятель Христо-Воздвиженської церкви села Озерці Горохівського району

Михайло КУРПІЛЬ.

Дорогий отче, дякуємо Богу за дар вашого життя, яке щедро посвячуєте служінню Церкви, вашим вірним на парафії, усім, хто приходить за порадою, допомогою.

*Хай Господь здоров'я посилає,
Радості і щастя додає.*

*Дух святий над вами хай вітає,
Бо ви добрим пастирем у нас є.
Хай Господь додасть наснаги й сили,
Хай панують спокій, мир, добро.
Щоб ви довго Господу служили
І в житті щоб горя не було.*

З повагою та найкращими побажаннями церковна рада, хористи, парафіяни Христо-Воздвиженського храму.

Відсвяткував 50-річний ювілей настоятель Свято-Різдво-Богородичного храму села Рачин Горохівського району протоієрей

Михайло Петрович КУРПІЛЬ.

Своє життя ви присвятили Богу на славу, а людям на спасіння. Тож нехай Господь щедро обдарує вас усіма своїми ласками, надихаючи на працю в Божому винограднику, а Божа Матінка огортає своїм покровом. Ми вдячні вам за душу привітну, добре серце, щирі молитви за нас.

А ще 15 листопада відсвяткував 65-річний ювілей незмінний староста нашого храму

Олексій Миколайович ВЛАСЮК.

Не сумуйте, що літа минають, ще до століття довгий вік. Із ювілеєм вас обох вітаємо, хай буде радісним кожен наступний рік. Нехай живеться легко і щасливо. Благословенні будьте Богом і людьми.

З повагою церковна рада, хористи, парафіяни Свято-Різдво-Богородичного храму.

Перлинне весілля сьогодні святкують дорогі батьки, жителі села Лемешів Горохівського району

Віталій Петрович та Надія Мусіївна ШЕВЧУКИ.

*Минає тридцять, як молоді й щасливі
Ви долі свої в одну сплели.*

*І об'єднавшись на життєвій ниві,
Ви лебедину вірність зберегли.*

*Нехай рікою щастя ллється,
В сім'ї завжди добро ведеться.*

*Хай Мати Божа вас охороняє,
Ісус Христос з небес благословляє*

На щедрі щастям мної літа.

*За мудрі поради, невтомну роботу
Вам, любі наші, низький уклін.*

І здоров'я вам міцного

до весілля золотого.

З шаною та любов'ю дочка Валентина, зять Роман, невістка Наталя, син Михайло.

Завтра святкуватиме ювілейний день народження житель села Мшанець Любомльського району

Федір Петрович СОКОЛЮК.

*Наш любий тату, летять літа, мов бистрі води,
І не вернути їх назад,*

*А нам не віряться сьогодні,
Що вам — 55.*

*Хай нових днів ще буде безліч,
Без ліку щастя і пісень,*

*Прийміть вітання найщиріші
В цей світлий ювілейний день.*

Здоров'я, щастя зичим

не на рік,

*На все життя бажаєм його щиро,
Щоб радісним і довгим був ваш вік*

З добром, любов'ю, спокоєм і миром.

З найкращими побажаннями діти, внуки.

40-річчя сьогодні зустрічає протоієрей Свято-Вознесенського храму села Копачівка Рожницького району

Михайло Юрійович ЛЕСИК.

Майже половину років свого життя віддаєте служінню Богу. Люблять і поважають вас за доброту, яку несете в серці, людяність, допомогу в тяжку годину. Ваше слово і спів — у серці кожної людини. Щиро вітаємо. Здоров'я, щастя, удачі бажаємо.

*Хай кожна днина буде гожа,
Хай благословить вас Мати Божа.
Хай ангел Божий*

*поруч крокує,
А Господь многая літ дарує.*

З повагою парафіяни, хористи, церковна рада Свято-Вознесенського храму села Копачівка.

Вітаю жителів і парафіян села Пільганів-Промінь Луцького району з престольним празником святого Михайла.

У цей святковий день дні народження святкують гарні господарі, жителі нашого села

Михайло Олександрович ХУДОБА,

якому сьогодні 55 років,

та **Олександр Іванович ГОРБУНОВ,**

який відзначає сьогодні 50 років.

Шановні іменинники, прийміть слова глибокої вдячності. Нехай людська шана буде подякою за працю і мудрість. Хай рідні завжди оточують вас любов'ю та розумінням.

Усім жителям села бажаю міцного здоров'я, миру, злагоди кожної днини, родинного затишку і добра.

З повагою та найкращими побажаннями Григорій Борейчук.

Волинський окружний адміністративний суд, розташований за адресою:

м. Луцьк, вул. Словацького, 3, відповідно до статті 39 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — КАС України) викликає в судове засідання, призначене на **15 грудня 2017 року** у залі судових засідань № 9 в приміщенні суду, третю особу, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів Солоніну Романа Тимофійовича (останнє відоме місце проживання: Луцький район, с. Підгайці, вул. Шкільна, 30) в адміністративній справі № 803/1254/17 за позовом Денисюк Мирослави Миколаївни до сектору містобудування та архітектури Луцької районної державної адміністрації, Підгайцівської сільської ради Луцького району Волинської області, треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, на стороні відповідачів Солонінка Роман Тимофійович, Квятковський Борис Михайлович, Головне управління Держгеокадастру у Волинській області про визнання незаконними та скасування рішень Підгайцівської сільської ради Луцького району Волинської області від 01.07.2016 № 8/15 «Про затвердження детального плану території», від 01.08.2016 № 9/10 «Про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (цільове призначення якої змінюється)» та містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки № 144 від 10.10.2016, виданих сектором містобудування та архітектури Луцької районної державної адміністрації.

Суд пропонує Солонініці Р. Т. до 04.12.2017 подати до канцелярії суду письмові пояснення щодо позову та докази, які у нього є.

Суд роз'яснює Солонініці Р. Т., що згідно із

СУДОВІ ОГолоШЕННЯ

частинною другою статті 40 КАС України особи, які беруть участь у справі, які не можуть з поважних причин прибути до суду, зобов'язані завчасно повідомити про це суд. Крім того, з моменту опублікування цього виклику Солонінка Р. Т. вважається таким, що належним чином повідомлений про дату, час та місце судового розгляду справи, а його неприбуття в судове засідання без поважних причин або неповідомлення ним про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду справи.

Головуючий — суддя Валюх В. М.

x x x

У Камінь-Каширський районний суд Волинської області за адресою: м. Камінь-Каширський, вул. Воля, 13 Волинської області на **9 год. 30 хв. 28 листопада 2017 року** у справі № 157/3104/17, провадження № 2/157/409/17 за позовом Сокол Марії Костянтинівни до Сокола Івана Олексійовича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням, викликається в якості відповідача Сокол Іван Олексійович, 7 січня 1969 року народження, проживає за адресою: м. Ковель, вул. Грибоєдова, 16 Волинської області.

Відповідачі може подати письмово заперечення з приводу заявлених вимог, посилення на докази, якими вони обґрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута у його відсутності за наявними доказами на підставі ст. 169 ЦПК України.

З опублікуванням цього оголошення відповідач у справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.

x x x

У Володимир-Волинський міський суд за адресою: м. Володимир-Волинський, вул. Сагайдачного, 24 на **10 год. 30 хв. 23 листопада 2017 року** в залі судових засідань № 1 у цивільній справі за позовом Мороза Руслана Андрійовича, Ганца Анатолія Івановича до Берегової Світлани Іванівни, Дмитрука Степана Миколайовича, Микитюк Жанни Степанівни, Берегової Роксолани Степанівни, Прогонюк Парасковії Юхимівни про втрату права користування житловим приміщенням викликаються в якості відповідачів Берегова Світлана Іванівна, 20.11.1969 р. н., Дмитрук Степан Миколайович, 3.04.1969 р. н., Микитюк Жанна Степанівна, 12.02.1993 р. н., Берегова Роксолана Степанівна, 3.04.1969 р. н., Прогонюк Парасковія Юхимівна, 10.12.1933 р. н., останнє відоме місце проживання яких: м. Володимир-Волинський, вул. Ковельська, 138/2, кв. 25 Волинської області.

Відповідачі мають право подати свої докази чи повідомити про них суд.

У разі неявки відповідачів у судове засідання справа буде розглядатися у їхній відсутності.

x x x

Любешівський районний суд Волинської області викликає в судове засідання Шоломіцького Сергія Аркадійовича, який проживає за адресою: с. Зарудчі, вул. Грушевсь-

кого, 31 Любешівського району Волинської області, в якості відповідача у цивільній справі №162/935/17 (номер провадження 2/162/298/2017) за позовом Шоломіцького Альона Іванівни до Шоломіцького Сергія Аркадійовича про стягнення аліментів на утримання дітей.

Судове засідання призначено на **29 листопада 2017 року о 9 год. 30 хв.** у приміщенні Любешівського районного суду за адресою: Волинська область, смт Любешів, вул. Незалежності, 86.

Одночасно роз'яснюємо, що відповідач має право подати свої заперечення проти позову, посилення на докази, якими вони обґрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки вказаної особи в судове засідання та неповідомлення про причини неявки, справа буде розглядатися у його відсутності на підставі наявних у ній доказів.

x x x

Ковельський міськрайонний суд Волинської області викликає в якості відповідачів Сичинаву Зою Іванівну та Григор'єва Івана В'ячеславовича у цивільній справі за позовом Балюк Віри Володимирівни до Сичинави Зої Іванівни, Григор'єва Івана В'ячеславовича про втрату права користування житловим приміщенням.

Судове засідання у справі відбудеться **5 грудня 2017 року о 10 годині** в приміщенні Ковельського міськрайонного суду за адресою: м. Ковель, вул. Незалежності, 15.

У разі неявки в судове засідання відповідачів справа може бути розглянута у їхній відсутності за наявними у справі доказами.

Головуючий — суддя Панасюк С. Л.

www.volyn.com.ua

Головний редактор Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

Заснована 27 вересня 1939 року.

Газета виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер, суботу.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

НАША АДРЕСА:

43025, Луцьк, просп. Воли, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,

reklama.volyn@gmail.com

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Юрча зору», «Секрет успіху», «Благодинність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Баніда Олеся Андріївна 72-06-66

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту

Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури

Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами

Сичук Христина Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспонденти

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440

ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.

Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

Волинь — 61136,

Рівненщина — 61615

Регістраційний номер

КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,

м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

тираж 48800.

зам. № 870.

■ Футбол

«ВОЛИНЬ» ЗИМУВАТИМЕ «У ПІДВАЛІ»

Проте вже навесні «червоно-білі» ошелешать Першу лігу феєричною грою, а Альберт Шахов – добірною українською?

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 22 тур. «Волинь» (Луцьк) – «Арсенал» (Київ) – 1:3 (0:1 – Джемаль Кизилатеш, 8 хв.; 1:1 – Владислав Шаповал, 35 хв., з пенальті; 1:2 – Руслан Черненко, 70 хв.; 1:3 – Олександр Батальський, 86 хв.) 17 листопада. Луцьк. Стадіон «Авангард». 800 глядачів. Головний суддя Євген Петренко (Одеса).

«Волинь»: Роман Жмурко, Владислав Шаповал, Руслан Марушка, Роман Никитюк, Юрій Тетеренко, Роман Ляницький, Олександр Медведь (Олег Тракало, 68 хв.), Андрій Ляшенко (Дмитро Льозін, 80 хв.), Олег Марчук, Владислав Дмитренко (Данило Бескоровайний, 90 хв.), Назар Нич (Роман Степанов, 85 хв.). **В. о. головного тренера Альберт Шахов.**

Луцька «Волинь» зимуватиме у «зоні вильоту». Навіть не так – у «зоні прямого вильоту» – на передостанньому місці турнірної таблиці Першої ліги. У 22 зіграних до чотиримісячної «зимової» перерви матчах команда, яка ще минулого року грала в Українській Прем'єрлізі, зазнала 14 поразок! У трьох зустрічах лучани зуміли «зацепитися» за нічию. А в п'яти – таки спромоглися подарувати своїм шанувальникам радість перемоги.

Сказати, що результати невтішні – нічого не сказати. Ось і в останньому цьогорічному поєдинку «Волині» дива не сталося. Підопічні Альберта Шахова не змогли відібрати очки у лідера першості – столичного «Арсеналу».

«Червоно-білі» пропустили в дебюті зустрічі після помилки захисту. Гол на свій рахунок записав українець турецького походження Джемаль Кизилатеш (народжений у Стамбулі син українки та турка).

Проте ще до перерви лучани спромоглися зрівняти рахунок – Андрій Ляшенко заробив, а Владислав Шаповал реалізував одинадцятиметровий (це п'ятий «пеналь», вдало виконаний Шаповалом у сезоні, а загалом на рахунку Влада 8 голів).

У другому таймі глядачі також побачили два взяття воріт. На жаль, в обох випадках це була наша рамка. Спочатку майже дивоголом зі штрафного відзначився «свіженький» Руслан Черненко, який буквально за три хвилини до того вийшов на заміну в складі киян. А під завісу зустрічі свій 12 гол у сезоні забив кращий голеадор «Арсеналу» – Олександр Батальський (знущально – лівою п'яткою у порожні ворота). До речі, якщо не рахувати м'ячі з пенальті, Батальський є однозначно кращим бомбардиром усієї Першої ліги. Адже той-таки Олександр Акименко з «Інгульця» вісім зі своїх 15-ти забив «з точки».

Попереду аж чотиримісячні «зимові канікули». Час на роздуми й «роботу над помилками» є. До речі, після поразки від «Арсеналу» Альберт Шахов вкотре заявив про необхідність підсилення. А також запевнив – у клубі

І знову м'яч у воротах лучан: таке у 22 матчах Першої ліги траплялося вже 36 разів.

встановилася фінансова стабільність.

Лишається сподіватися, що навесні (наступний матч 23 туру із «Черкаським Дніпром-Академією» заплановано аж на 18 березня) «червоно-біла» юнь постане перед нами добряче змужнілішою і – хоча б трішки – по-футбольному мудрішою. Натомість Альберт Шахов (якому вже пора позбуватися «приставки» «в. о.») довгими зимовими вечорами матиме вдосталь часу, аби підтягнути рівень володіння українською. Бо то, Альберте Героргійовичу, сумно нарікати на життя після поразок можна й «на

общепонятном». А ось «добивати» суперника на післяматчевих прес-конференціях після наших майбутніх феєричних перемог наставнику клубу (та ще й якого – з Волині!) личитиме таки соллов'їною!

Усі результати 22 туру: «Інгулець» – «Нафтовик-Укрнафта» – 2:0; «Грник-Спорт» – «Балкани» – 1:0; «Рух» – «Авангард» – 2:0; «Волинь» – «Арсенал» – 1:3; «Колос» – «Десна» – 0:1; ФК «Полтава» – «Жемчужина» – 3:0; «Геліос» – «Черкаський Дніпро-Академія» – 1:3; «Оболонь-Бровар» – «Кремінь» – 1:2; МФК «Миколаїв» – ПФК «Суми» – 0:0.

ЗА ВОРОТАМИ

Альберт ШАХОВ, в. о. головного тренера «Волині»:

«Було два різних тайми. В першому була боротьба і було бажання, мали непогані моменти. У другому – з хвилини 10–15 почалися провали, поміяли опорного півзахисника, випустили центрального – молодого, бо програвали верх. Вийшло, що не вгадали із заміною і пропустили зі штрафного, а потім пішли в атаку – і попали в полон. Напевно, такий рівень наших гравців. За великим рахунком, багато з них – ще діти у футболі. Були провали в обороні, в опорній зоні не справлялися з опонентами. Надіємось, що можна буде підсилитися в міжсезоння. Фінансові умови для того є, клуб платить все день у день, претензій у футболістів до ФК «Волинь» бути не може».

«Напевно, такий рівень наших гравців. За великим рахунком, багато з них – ще діти у футболі.»

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ:						
М	Команда	І	В	Н	П	О
1	«Арсенал»	22	17	4	1	44-13 55
2	ФК «Полтава»	22	16	2	4	39-14 50
3	«Інгулець»	22	13	6	3	30-12 45
4	«Колос»	22	13	2	7	26-17 41
5	«Десна»	22	12	4	6	38-15 40
6	«Геліос»	22	12	4	6	30-20 40
7	«Авангард»	22	10	4	8	28-27 34
8	«Грник-Спорт»	22	10	1	11	16-26 31
9	«Рух»	22	7	7	8	23-21 28
10	«Оболонь-Бровар»	22	7	6	9	17-21 27
11	«Балкани»	22	6	8	8	20-23 26
12	МФК «Миколаїв»	22	6	6	10	26-35 24
13	«Жемчужина»	22	6	3	13	27-44 21
14	«Кремінь»	22	6	3	13	17-35 21
15	«Нафтовик-Укрнафта»	22	4	8	10	16-25 20
16	ПФК «Суми»	22	5	5	12	16-29 20
17	«Волинь»	22	5	3	14	19-36 18
18	«Черкаський Дніпро-Академія»	22	4	2	16	16-35 14

У списку бомбардирів лідирують Олександр Акименко («Інгулець») – 15 голів (8 – з пенальті) та Олександр Батальський («Арсенал») – 12. ■

■ Читаймо книжку разом!

Вчителька-інопланетянка з Волині

Розділи з роману «Щоденники Ієрихар»

Продовження. Початок у «Волині-новій» за 21, 23, 26, 28 вересня, 3, 5, 7, 10, 12, 17, 19, 21, 26, 28 жовтня, 2, 4, 7, 9, 11, 14, 16, 18 листопада

Володимир ЛИС

30 грудня

Передноворічний вечір у школі (сценарій, звісно, Іраїди Климівни, а не мій). І дві прикрі ситуації перед тим.

Я остаточно переконуюся, що Вікторія Семенівна не тільки уникає мене, а навіть ненавидить. Сьогодні вона прийшла на вечір до доньки і, коли я заговорила, поглянула так, наче вперше мене побачила. (Уникала перед тим неодноразово). Розумію: вона не може пробачити мені того, що трапилося там, у тій хаті. Я, на жаль, перечитала чимало творів світової літератури. Я, звичайна сільська «училка», розумію психологічні ситуації і підтексти... Господи, краще б того не бачити, що бачу.

І Леся... Моя персональна донощиця. Я побачила, як це дівчисько стоїть у шкільному вестибюлі біля вікна. Щось мене наче підштовхнуло підійти до неї. Ось уже... З того пам'ятного дня, коли я отримала її чистий аркуш, вона мені не писала.

Може, треба було поговорити з нею – не знаю. Я вважала, що проблема мусить вичерпатися сама собою. Мабуть, я помилялася.

Отже, я підійшла і постояла за її спиною. Не знала, що їй сказати. Я просто поклати руку на її голову і поглядила цю голівку із зробленою до вечора «дорослою» зачіскою.

Лариска-Леся повернула цю свою голівку і зиркнула на мене з такою ненавистю, що я аж відсахнулася. Це був спопеляючий погляд.

Вона швидко пішла від мене. Майже побігла. Я ж стояла, як укопана. Як соляний стовп. І що там ще...

Але моя Іринка була чудовою Королевою-Сніжинкою (образ ми придумали разом).

А ще вчора приїхала зі звісткою, що вона вже у декретній відпустці, Наталка. Мені не зрозуміти – чи вона справді така безтурботна і щаслива, чи грає...

На додачу монолог моєї Королеви-Сніжинки, якого не було в сценарії (записую по пам'яті):

– І що ж таке побачила я тут, коли до вас натхненно прилетіла? Я бачу, як краса, що зовні лиш цвіте, зав'яне, лиш торкнеться її промінь. Я бачу, як далекі почуття, що сходять, наче світлий промінець, усю планету здатні обігріти. Я бачу, як послана мною, Королевою, Сніжинка вже тане на чийсь руці, ще серця навіть і не досягнувши, яке б її зігріло і малюнки дивні нам дало. Я бачу вас, але чи бачите мене, свою прекрасну Королеву, яка до вас із зоряних світів отак натхненно прилетіла?

Шкільний народ, звісно, навряд чи щось й зрозумівши, шалено аплодував. Завучка Іраїда Климівна тисла руку і шептала, яка Іринка молодець. Молодчина! Підозрюю, що вона вважала, нібито цей текст написала я. Але я не писала.

Цікаво, де ж моє «прекрасне поросся» взяло ці слова? Невже придумала сама? Чи, може, написав Ігор? Ігор? Але ж спроектовано явно на нього і його «принцесу»...

Щось стисло мені груди – там, на вечорі. Я підійшла до вікна. За ним не круж-

ляли сніжинки, а йшов набридливий зимовий дощ. Стукав об скло вітер. Колихалася гілка яблуні, й хтось наче скрадався садом. Може, Королева-Сніжинка? Ні, вона мала б бути білою.

«Бідний мій син», – подумала я, і раптом не знати чого з'явилася інша думка: він насправді щасливий. Щасливий? Чим? Стражданням (стражданням від кохання?) чи... Чи отим самим... Уже самим проявом своїх почуттів, тим, що вони є, хай і до бездушної вродливої ляльки, молоденської лярвочки. Я відчула, як вимучено посміхаюся.

« Я вважала, що проблема мусить вичерпатися сама собою. Мабуть, я помилялася. »

А садом хтось йшов і не міг підійти до вікна.

Після вечора педагоги запрошували мене в учительську на вечірку – я відмовилася. Сама не знаю чому.

1 січня

Новий рік святкували у шкільній їдальні. Весь педколектив із чоловіками й жінками і, звісно, «сільська еліта». На вечірці вже десь за першу годину я помітила, що Андрій Філімонович пересів до Валерії, явно не зважаючи на її чоловіка, а Вікторія Семенівна десь зникла. «Валеріє!» – подумки наказала я, але вона в мій бік і не поглянула.

Щось підказало мені, де шукати Віку. Втім «щось» – це вікна амбулаторії. Не буду описувати, як її застала... З першого погляду стало зрозуміло: вона наковталася пігулок. Де й влязлася в мене сила вливати в неї силоміць теплу воду, вставляти пальці до рота, змушувати блювати.

Вона опиралася і лялася, проклинала мене, називала зрадницею, кляла Андрія і весь білий світ.

Нарешті я вклала її на кушетку, вкрила своїми її пальцями.

І тут подумала, що треба було б щось випити. Я знайшла пляшечку медичного спирту, налила в пластмасовий стаканчик і промовила до Віки:

– За твоє здоров'я, подруго.

Віка вже мирно спала. Поглянула на годинник – було о пів на третю ночі. Подумала: хоч би з Ігорем було все нормально. Він зустрічає Новий рік у своїй компанії (як сказав), і Маринки, наскільки мені відомо, там не передбачалося. Її забрало святкувати Новий рік до райцентру.

Не буду описувати, як я заснула у нашій фельдшерсько-акушерській, чи то тепер лікарській амбулаторії. І прихід Петра разом із Андрієм Філімоновичем перед світанком. І мій ляпас чоловікові Віки, коли вони мене розбудили.

– Ого, – тільки й промовив Андрій Філімонович.

Найбільше щастя цього світанку – те, що Ігор уже був дома. Мирно спав, як і принцеса Іринка. Хоча мені здалося, що на синовій щоді застигла сльоза. Маленька сльозинка, що виповзла з-під повіки.

Я впала на ліжко під докірливе бурмотіння Петра і майже відразу знову попливла. Так починався мій Новий рік. ■

Продовження в наступному номері

Нерухомість

● Продається будинок (91 кв. м) у с. Сьомаки Луцького району. Є сарай, криниця, два погребі, город (74 сотки). Ціна договірна. Тел.: 093 87 86 826, 063 22 76 245.

● Продається будинок з усіма зручностями (с. Бережці Любомльського району). Є два хліви, криниця, льох, свердловина, садок, город. Тел. 095 77 19 106.

● Продається приватизований дерев'яний будинок (68 кв. м) у с. Новий Двір Турійського району. Є цегляний хлів, літня кухня, льох, криниця, 0,50 га землі. Тел.: 096 17 05 180, 068 15 51 741.

● Продається хата (4 кімнати, підведений газ, вода). Є літня кухня, льох, хлів, 0,8 га землі, сад (с/мт Сенкевичівка Горохівського району). Тел.: 050 57 45 711, 099 23 29 545.

● Продається цегляний будинок у с. Широке Горохівського району. Є газ, усі надвірні споруди, земельна ділянка (0,25 га). Ціна договірна. Тел. 098 64 57 415.

● Продається будинок з усіма надвірними спорудами, 1,5 га землі. Ціна договірна (с. Пустомити Горохівського району). Тел. 096 11 80 830.

● Продається дача. Є 1,5-поверховий будинок, світло, вода, дерева, куці, оброблена земля (масив «Лаврів», 5 хв. до зупинки автобуса, дизеля). Тел.: 097 64 46 043, 095 14 44 319.

● Терміново продається будинок у с. Привітне Локачинського району. Є прибудинкові споруди (хлів, льох), вода, земельна ділянка. Тел. 095 40 73 502.

● Продається будинок (97 м. кв.) у м. Рожище. Є газ, вода, світло, каналізація, гараж, літня кухня, земельна ділянка (8 соток). Ціна договірна. Тел. 066 38 50 766.

● Продається 2-кімнатна квартира в центрі смт Колки Маневицького району. Зроблений косметичний ремонт. Ціна договірна. Тел.: 096 90 36 941, 098 92 47 523.

● Продається половина будинку (2 кімнати, передпокій, кухня, ванна) в центрі м. Рожище. Зроблений евроремонт, усі зручності. Є земельна ділянка (4 сотки). Тел. 066 00 18 595.

● Продається садиба в центрі смт Ратне. Є газифікований будинок, земельна ділянка, прибудинкові споруди. Ціна договірна. Тел.: 095 69 79 199, 097 82 67 418.

● Недорого продається земельна ділянка (0,25 га) під забудову у с. Копачівка Рожищенського району. Є усі документи. Тел. 067 74 40 542.

● Продається у м. Любомль на вул. 1 Травня дерев'яний будинок (3 кімнати, є літня кухня, гараж, хлів, льох, земельна ділянка 13 соток). Ціна договірна. Тел.: 093 00 80 392, 099 55 59 402.

● Продається приватизована земельна ділянка (0,24 га). Є будівля, електроенергія (18 км від Луцька). Тел.: 095 21 25 563, 096 75 50 798.

● Продаються земельні ділянки під забудову (0,74 га, 0,25 га) у Рожищенському районі. Тел.: 095 80 35 305, 050 65 04 720.

Авторинок

● Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

● Куплю неробочі автомобілі «Москвич», «Волга», «Запорожець». Тел. 096 65 47 613.

● Продається автомобіль ГАЗ-31105 («Волга»), 2005 р. в., об'єм 2,3, газ/бензин (газова установка 4-го покоління), пробіг 103000 км. Ціна договірна. Тел. 096 11 20 709.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

ТЕЛ. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Сільськогосподарська техніка

● Продається прес-підбирач «Сіпма» у дуже доброму стані. Тел. 066 36 90 200.

● Продається картоплезбиральний комбайн «Анна» у доброму робочому стані. Ціна договірна. Тел.: 097 59 86 714, 066 61 87 314.

● Продається трактор Т-40 у робочому стані (Луцький район). Ціна 60 000 (без торгу). Тел. 095 05 01 622.

● Недорого продається трактор Т-40 (з плугом), 1990 р. в., у дуже доброму стані. Тел. 096 80 48 733.

● Терміново продається трактор Т-25, 1995 р. в., у дуже доброму стані. Ціна 65 000 грн. Тел. 096 72 22 134.

● Продається трактор Т-40 АМ (після капремонту) у дуже доброму стані. Тел.: 068 92 53 002.

● Продається трактор ЮМЗ-6 у доброму стані (м. Горохів). Тел. 096 16 24 287.

● Продається трактор ЮМЗ-6, 1992 р. в. Тел. 066 82 84 482.

● Продам: сівалки кінні та тракторні (15, 17, 26, «Сімула», «Норстен» (на дві комори), «Фіона», «Амазонка»), копачки (дворядні; однорядні «Кухман» на дві шмиги; вібраційні). Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.

● Продам: культиватор з тяжкими та легкими боронами, обприскувач (800 л), картопляну саджалку (4-рядну), сівалку бурякову (12-рядну), лійку для розкидання мінеральних добрив. Тел. 066 92 64 084.

● Продається трактор Т-40 АМ (є причіп 2 ПТС-4 на кругу). Терміново. Тел.: 096 87 84 927, 095 39 07 253.

● Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.

● Продається недорогий трактор Т-25 (привезений з Польщі). Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.

● Продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму стані. Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.

● Продається трактор Т-25 (привезений з Польщі) у доброму стані. Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.

● Продається трактор Т-25 у доброму робочому стані (є вибір). Доставлю по області безкоштовно. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.

● Продам трактор Т-25 (привезений з Польщі) в дуже доброму стані. Тел. 099 24 68 946.

● Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

● Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, сортувальні столи для картоплі, а також запчастини та комплекту-

ючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, ґноєрозкидачі, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

Різне

● Продам однорічні саджанці середньорослого грецького горіха (сорт Кочерженко, великі плоди). Тел. 097 14 98 998.

● Продам саджанці малини (сорт Дзюгана, плодоносить з кінця липня до морозів). Ціна 3 грн /шт. Можлива доставка. Тел. 097 17 15 800.

● Продаються кури-бройлери (від 3 кг). Ціна 100 грн/шт. Тел. 096 81 89 711, 063 79 98 967.

● Продам: жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом, у мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, ґній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам: жом, торфобрикети, камінь бут, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), цеглу білу та червону (нову та б/в), чорнозем, землю на вимостку, ґній, цемент, блоки. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 097 34 43 386, 099 61 14 575.

● Продам: жом, дрова, пісок, відсів, щебінь (різних фракцій), камінь формак, блоки будівельні, цеглу. Доставляю пило-матеріали (вантажопідійомністю до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам вилочний навантажувач «Маніту», 1990 р. в., привезений з Польщі, у дуже доброму стані (підходить для роботи з лісом). Тел. 098 64 31 463.

● Продам піноблоки (20x30x60, 12x30x60) та шлакоблоки. Можлива доставка. Тел.: 099 44 51 353, 067 72 82 946.

● Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізані та необрізані), рейки монтажні, а також під замовлення. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам: жом, дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Послуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам: жом, торфобрикети, цеглу вогнетривку (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, вапняк (на вимостку дороги), глину, землю (на вимостку), ґній коров'ячий. Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам: щебінь, відсів, пісок, цеглу, блоки, клей, цемент. Доставляю. Надам послуги маніпулятором та самоскидом

(с. Гірка Полонка Луцького району). Тел.: 050 52 99 520, 096 42 96 975.

● Продам: сирий жом, пісок, щебінь, цеглу, відсів. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.

● Продається робочий кінь (14 років). Ціна договірна. Тел. 096 99 74 189.

● Куплю бичка до року. Тел. 097 17 15 800.

● Куплю молочну корову (для утримання). Тел. 096 40 13 120.

● Терміново продається молода робоча кобила (3 роки 6 міс.). Ціна договірна. Тел. 068 83 69 779.

● Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошат (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.

● Продається кобила (велика порода) у Рожищенському районі. Ціна договірна. Тел. 098 73 16 603.

● Продається молода спокійна лошиця (1 рік 2 міс., з великої породи). Тел.: 096 43 02 626, 073 42 45 849.

● Продається у с. Тростянка Рожищенського району робоча кобила (14 років, спокійна, коричнева масть). Ціна договірна. Тел. 068 06 70 040.

● Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.

● Продається корова (чорно-ряба масть, тільна другим телям). Тел. 096 87 84 927, 095 39 07 253.

● Куплю: телят, лошат, ВРХ, коней. Тел. 068 91 57 460.

● Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Продам тюки сіна (різнотрав'я) та насіння конюшини (від 1 до 300 кг). Тел. 096 40 13 120.

● Продам цуценя німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.

Послуги

● Пробурюю свердловини. Ремонтую, діагностую, встановлюю міні-башти, глибинні насоси, труби свердловинні. А також продам бочки пластмасові на 100 — 150 — 200 — 1 000 л («куби»), 4-сезонну тепличну плівку (шир. — 6, 8, 12 м, польське виробництво). Тел.: 050 67 09 075, 097 48 24 071.

● Виготовляю та продаю металеві штахети (штахетник) з кольорової бляхи (24 кольори), односторонній та двосторонній глянець, матові (під золотий дуб, горіх, цеглу, камінь), ширина 8, 10, 11,5 та 13 см. Тел.: 050 64 46 840, 067 49 33 889.

Вважати недійсними

● Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б, № 509816), видає 25.11.2002 р. на ім'я Левченко Федір Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б, № 190119), видає 17.05.1993 р. на ім'я Літвінчук Микола Миколайович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б, № 043683), видає 3.02.1993 р. на ім'я Хвесик Анатолій Іванович, вважати недійсним.

● Загублений диплом (серія А, № 920220), виданий Луцьким ПТУ № 10 на ім'я Пилипчук Світлана Анатоліївна, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво на приватизацію квартири, видане на ім'я Михальчук Петро Федорович, вважати недійсним.

● Загублений договір оренди на автомобіль «HYUNDAI Sonata», 2008 р. в., між ФО Бортнюк В. В. та ТОВ «Імпортеротех» від 13.10.2016 року, вважати недійсним.

● Загублене свідоцтво на право власності на нерухоме майно (№ 766-р), видане Луцьким відділом реєстру житлового фонду від 5.04.2007 р. на ім'я Миколайчук Ірина Леонідівна, вважати недійсним.

ПОТРІБНІ НА РОБОТУ

у навчальний заклад електрик та столяр.
Тел. 0507350333.

ШЛАКОБЛОКИ
(відсівиблокі)

40 x 20 x 20 від 10 грн
40 x 10 x 20 від 8 грн

(0332) 70-85-72,
(050) 512-72-05.

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармурової крихти
та натурального каменю.

Виготовлення та встановлення.
(0332) 70-85-72, (050) 197-68-69.

ПОТРІБНІ

СЛЮСАРИ-МЕХАНІКИ

для складання та ремонту
с/г техніки,

ВОДІЙ категорії «В», «С» та
БУДІВЕЛЬНИКИ для

спорудження приміщень
у м. Луцьку.

Житлом не забезпечуємо.

Тел. 0937539914.

ВІБРОБЛОКИ

(11 грн/шт)

ГАЗОБЛОКИ

(985 грн/м³)

Від виробника

Організуємо доставку

Тел.: 066-897-96-96,

067-116-11-44.

ОГОЛОШЕННЯ

Комунальна установа «Управління будинком Волинської обласної ради» вивчає попит на об'єкт оренди, що розташований за адресою: м. Луцьк, просп. Перемоги, 14 (площею 16 кв. м). Заяви приймаються протягом 10 (десяти) робочих днів від дня виходу оголошення.

За детальною інформацією звертатись за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб. №611 або за тел. 77-82-71.

■ Небайдужі серця

Фото з сайту orp.ua.

Під час приїзду журналістів усіх зібрати для фотозйомки не вдалося.

ГЕРОІНЯ ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ-НОВА» СТАЛА «ЖІНКОЮ III ТИСЯЧОЛІТТЯ»

Закінчення. Початок на с. 1.

Мирослава КОЗЮПА

— Я кось я знайшла малюнок моєї молодшої доньки Вероніки. На ньому були зображені ми з чоловіком і п'ятьма дітьми, далі велика прірва, а на іншому боці — Вероніка. І вона написала: «Мамо, ці діти забрали тебе».

— Для мене то був стрес. Я розуміла, що потрібно не зрадити прийомних дітей і не втратити рідних, — згадує Оріся Примак.

Але з усіма труднощами родина справилася. Було чимало інших, адже в будинку сімейного типу живуть «складні» діти, які мали проблеми із законом, що вже жили у прийомних родині і від них відмовлялися, є хлопчик з особливими потребами, дівчатка ромської національності... Когось перевиховували, розуміючи, що «непростий» характер сформували життєві обставини, а Марку,

в якого III група інвалідності, допомагають усі разом, бо він фізично дужий хлопець, добрий, роботящий, тільки самостійно мислити та приймати рішення не може.

Тепер у родині все відлагоджено: старші діти допомагають батькам виховувати молодших, виконувати роботи по господарству. Організація

«**За один раз з'їдаємо 12-літрову каструлю борщу, відро смаженої картоплі, 50 котлет. Щодня купуємо вісім буханок хліба, три кілограми ковбаси чи сосисок, а пельменів потрібно майже півтисячі штук.**»

праці і самодисципліна — правило їхньої сім'ї.

— За один раз з'їдаємо 12-літрову каструлю борщу, відро смаженої картоплі, 50 котлет. Щодня купуємо вісім

буханок хліба, три кілограми ковбаси чи сосисок, а пельменів потрібно майже півтисячі штук, — розповідає Оріся Миколаївна.

За її словами, прання теж запускають щодня. Зазвичай випраний одяг розвішують на шнурках завдовжки 20 метрів...

Дітям завжди нагадують про те, що їх люблять, а мама зранку цілує кожного і каже, що він найкращий. І малеча цінує щоденні клопоти батьків: пишуть та малюють мамі листівки з побажаннями. Нині назбиралося їх уже понад три сотні.

— У кожній щось своє — і подяки, і каяття, — каже Оріся Примак та зізнається: — Коли стає тяжко і здається, що суцільна безвихідь, я починаю перерахувати ці листочки. І це завжди додає сил, наснаги.

Ці дитячі послання жінка вважає найбільшою нагородою. Хоч цінує і державні відзнаки. А ще переможниця премії «Жінка III тисячоліття» Оріся Примак закликає не боятися труднощів і опікуватися сиротами. ■

■ Знай наших!

ТАКОГО ОВЕЧОГО ПАСТУХА НЕМА НІДЕ У СВІТІ!

До Книги рекордів Гіннеса потрапив український кам'яний вівчар

Лія ЛІС

Скульптурне зображення чабана, встановлене на території етнографічного комплексу «Фрумушика-Нова» у Тарутинському районі Одеської області, який очолює Олександр Паларієв, експерти офіційно визнали найвищою у світі статуєю вівчаря (не плутати з найвищими пам'ятниками).

Висота статуї чабана, одягненого в бурку, папаху, з палицею в руках сягає 16,43 метра (53 фути 10,8 дюйма) і витрачено на неї 152 кубічні метри лабрадориту.

Фігуру вівчаря у Фрумушиці-Новій встановили 1 грудня 2016 року, а у квітні цього року внесли до Національного реєстру рекордів України. За словами громадської діячки та еколога Ірини Бурлаченко, яка була присутньою на фіксації нового рекорду України, його висота з постаментом становить 17 метрів 93 сантиметри, а вага — 1080 тонн.

Ідею втілював 44-річний скульптор із Вінницької області Іван

Фото із сайту www.newsone.ua.

Пастуха висотою 16,43 м видно за кілька кілометрів.

«**У господарстві Олександра Паларієва тримають 6 тисяч овець каракульської породи — це рекорд Європи.**»

Короленко. Як розповів Олександр Паларієв, у такий спосіб він хотів

віддати шану праці чабанів.

До речі, ще одним із рекордів господарства, яке очолює Олександр Паларієв, є найбільший у Європі вівчарський комплекс із вирощування овець каракульської породи. Тут тримають майже 6 тисяч цих тварин, їхнє молоко йде на виробництво бринзи, а вовна — на виготовлення одягу та ковдр. ■

■ На те ми і люди!

Підстреленого лебедя прихистили старовижівські енергетики

Фото Ірини САВЧУК.

Пожежна водойма місцевої філії ПрАТ «Волиньобленерго» стала тимчасовим домом для птаха (на фото), якого поранили бракон'єри

Інна ПІЛЮК

Незвичний гість оселився тут два тижні тому. А передувала новосіллу трагічна історія. Нещодавно у селі Мизовому нелюди влаштували полювання

«**Троє із чотирьох птахів загинули від куль, а ось одному пощастило вижити.**»

на білих красенів. Троє із чотирьох птахів загинули від куль, а ось одному пощастило вижити. Пораненого, його забрав додому місцевий еколог Андрій Савчук. Лебідь тижень пожив у нього у хлівчику, але ж природа бере своє: птах водоплавний, тому ходить погано, та ще й рана давалася взнаки...

Вихід із ситуації запропонувала дружина Ірина, яка працює бухгалтером у місцевій філії «Волиньобленерго». На її прохання прихистити самотнього бідолаха на місцевій пожежній

водоймі, розташованій біля адміністративного приміщення енергетиків, директор Віктор Маркевич відгукнувся одразу. Вже того ж дня лебідь «переїхав» до нового, хай і невеличкого дому. Місце вподобав, залюбки підпливає до берега, коли працівники філії приходять погодувати несподіваного сусіда.

Енергетикам мимоволі довелось стати і природознавцями. З'ясували, що зерна птах не їсть, а от хліб полюбляє. Приносять навіть свіжу рибу, та новосел її теж ігнорує. Сам вишукує дрібних молюсків, черв'яків, скубає водяні рослини.

Але перші нічні заморозки змушують підшукати більш підходяще місце для зимівлі пораненого красеня. Енергетики сподіваються на допомогу Луцького зоопарку, який неодноразово виручав волин'ян у таких непередбачуваних ситуаціях. Тут виходжували не тільки поранених лебедів, а навіть екзотичного загиблого пелікана, який три роки тому невідомо як опинився на городі у мешканця села Коршів Луцького району. ■

))) Анекдоти

:)) :)) :))

На вулиці до чоловіка підходить симпатична дівчина:
— Перепрощую, мені здається, ви батько одного з моїх дітей... Чоловік перелякано:
— Я?!!
— Та заспокойтеся, я вчителька!

:)) :)) :))

Коли ви самотні, навколо вам ввижаються щасливі подружжя. Якщо ж ви одружені, то здається, що навколо — щасливі холостяки...

:)) :)) :))

Гугл — це, напевно, жінка: ніколи не дасть тобі закінчити фразу й одразу запропонує свій варіант продовження... ■